

جمهوری اسلامی ایران

وزارت امور اقتصادی و دارایی

مرکز مدیریت بدهی ها و دارایی های مالی عمومی

شبه نامه اجرایی

شناخت، اندازه گیری و گزارشگری بدهی ها، ذخایر و بدهی های احتمالی

دی ماه ۱۳۹۵

برنام خدا

به منظور ایجاد وحدت رویه در شناسایی، ثبت و گزارش رویدادهای مالی، ضرورت تدوین راهنمای کاربردی منطبق بر استانداردهای حسابداری و نظام حسابداری بخش عمومی بسیار حایز اهمیت است. با توجه به تکلیف مقرر در تبصره ذیل بند (۱) ماده (۲۶) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) و ماده (۴) آیین نامه اجرایی تبصره فوق الذکر موضوع تصویب نامه شماره ۱۵۱۹۹/ت/۵۲۵۳۴ هـ مورخ ۱۳۹۵/۲/۱۲ هیات محترم وزیران، این رهنمود با عنوان شیوه نامه اجرایی شناخت، اندازه گیری و گزارشگری بدهی‌ها، ذخایر و بدهی‌های احتمالی تهیه و برای کلیه دستگاه‌های اجرایی پس از تایید دیوان محاسبات کشور در راستای ماده (۱۲۸) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب سال ۱۳۶۶ لازم الاجرا است.

این شیوه نامه در کارگروه مشترکی از نمایندگان ادارات کل تابعه معاونت نظارت مالی و خزانه داری کل کشور تهیه و تدوین شده است و حاصل جلسات متعدد کارشناسی آقایان مهدی بنانی، دکتر علی فعال قیومی و خانم دکتر بتول زارعی (اعضای کمیته اصلی تدوین استانداردهای حسابداری دولتی)، آقایان علی صبایی، غلامرضا اسماعیل‌زاده و فریدون مرادی (اعضای کمیته فرعی تدوین استانداردهای حسابداری دولتی)، آقایان محسن هوشنگی، روح الله مصطفایی و خانم الهام لگزیان (کارکنان مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی) بوده است. شایان ذکر است متن تهیه شده در کارگروه برای نظر خواهی عمومی علاوه بر درج در پورتال مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی، برای کلیه ذیحسابان و مدیران مالی دستگاههای اجرایی ارسال گردید که مجدداً نظرات واصله در جلسات کارگروه مربوط مطرح و در متن نهایی لحاظ گردیده است.

شایان ذکر است مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی بعنوان متولی تدوین این شیوه‌نامه، آمادگی دریافت هرگونه اظهارنظر در این خصوص به منظور بهبود و ارتقای آن را دارد. بر این اساس تقاضا می‌شود، نظرات خود را به صورت مکتوب و یا از طریق پست الکترونیکی iridmo@mefa.gov.ir به مرکز یاد شده ارسال فرمایید.

مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی

شیوه نامه اجرایی شناخت، اندازه گیری و گزارشگری بدهی‌ها، ذخایر و بدهیهای احتمالی

مقدمه

با عنایت به اجرایی شدن حسابداری بخش عمومی از ابتدای سال ۱۳۹۴ و لزوم تهیه صورتهای مالی طبق استانداردهای حسابداری بخش عمومی بموجب تبصره ذیل ماده (۲۶) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲)، لازم است انواع عناصر صورتهای مالی و به طور خاص بدهی‌های واحدهای گزارشگر با رویه‌ای یکسان شناسایی، اندازه گیری و ثبت گردد. لذا هدف این شیوه نامه که در اجرای ماده (۴) آیین نامه اجرایی تبصره فوق الذکر، موضوع تصویب نامه شماره ۱۵۱۹۹/ت/۵۲۵۳۴ هـ مورخ ۱۳۹۵/۲/۱۲ تهیه شده است، ایجاد وحدت رویه در شناخت، اندازه گیری و گزارشگری بدهی‌ها، ذخایر و بدهی‌های احتمالی و همچنین اطمینان از بکارگیری معیارهای شناخت و مبانی اندازه‌گیری مناسب در صورتهای مالی و نیز افشای اطلاعات کافی در یادداشت‌های توضیحی برای درک بهتر مبلغ و ماهیت انواع بدهی در بخش عمومی است. همچنین در این شیوه نامه مسائل پیاده سازی مرتبط با پذیرش مبنای تعهدی حسابداری در خصوص انواع بدهی‌هایی که معمولاً توسط واحدهای گزارشگر شناسایی می‌شود مورد بررسی قرار می‌گیرد. این شیوه نامه شامل ۷۳ بند تعاریف، مفاهیم کلی و ضوابط اجرایی است.

۱. تعاریف، مفاهیم و اصطلاحات کلی شناخت و اندازه گیری بدهی‌ها در این شیوه نامه به شرح ذیل می‌باشد:

بدهی: تعهد فعلی واحد گزارشگر است که ایفای آن مستلزم خروج منافع از واحد گزارشگر خواهد بود.
تعهد: تعهد به معنای الزام به انجام وظیفه یا ایفای مسئولیت به شیوه‌ای مشخص است. داشتن تعهد فعلی بدین معناست که تعهد در نتیجه معاملات یا سایر رویدادهای گذشته ایجاد شده و هنوز ایفا نگردیده است. لذا قصد انجام یک کار در آینده حتی در صورت تامین اعتبار، تعهد فعلی محسوب نمی‌شود. تعهد فعلی زمانی ایجاد می‌شود که واحد گزارشگر به واسطه انجام عملی خاص یا وقوع رویدادی مشخص، ملزم به انتقال منابع به دیگران شده باشد.

بدهی احتمالی: تعهدی غیرقطعی است که از رویدادهای گذشته ناشی می‌شود و وجود آن تنها از طریق وقوع یا عدم وقوع یک یا چند رویداد نامشخص آتی که بطور کامل در کنترل واحد گزارشگر نیست، تأیید خواهد شد، یا تعهدی فعلی است که از رویدادهای گذشته ناشی می‌شود اما به دلایل زیر به عنوان بدهی شناسایی نمی‌شود:

الف) ارایه خدمات بالقوه یا انتقال منافع اقتصادی آتی برای تسویه تعهد محتمل نیست.

ب) مبلغ تعهد را نمی‌توان با قابلیت اتکای کافی اندازه‌گیری کرد.

تعهدات آتی: تعهدات بدهیهای آتی هستند که طبق مفاد قراردادهای منعقد شده تا تاریخ گزارشگری، در صورتی که طرف قرارداد به مفاد قرارداد عمل نماید یک بدهی قطعی برای واحد گزارشگر ایجاد خواهد شد. تعهد عرفی: تعهدی است ناشی از اقدامات واحد گزارشگر در مواردی که واحد گزارشگر با توجه به نحوه عمل خود در گذشته، سیاست‌های اعلام شده یا آئین‌نامه‌های جاری کاملاً مشخص، به سایر اشخاص نشان داده است که مسئولیت‌های خاصی را خواهد پذیرفت و در نتیجه، واحد گزارشگر انتظاری بجا برای آن‌ها ایجاد کرده است که مسئولیت‌های خود را ایفا خواهد کرد.

تعهد قانونی: تعهدی است که تسویه آن بواسطه یک قرارداد یا قوانین و مقررات الزامی است (استاندارد ۸ تعاریف).

ذخیره: نوعی بدهی است که زمان تسویه و یا تعیین مبلغ آن توأم با ابهام نسبتاً قابل توجه است (استاندارد ۸ تعاریف).

رویداد تعهد آور: رویدادی است که تعهدی قانونی یا عرفی ایجاد می‌کند به گونه‌ای که واحد گزارشگر ملزم به تسویه آن باشد.

حساب‌های پرداختی: بدهی بابت کالاها و خدمات دریافت شده‌ای است که صورتحساب آن دریافت گردیده یا با فروشنده در مورد مبلغ و زمان پرداخت مابه‌ازای آن توافق شده است (استاندارد ۸ بند ۱۰).

بدهی استقراضی: شکلی از بدهی است که بیانگر وجوه استقراض شده از بانک‌ها، نهادها یا اشخاص است. بدهی استقراضی می‌تواند در قالب وام، تسهیلات و یا اوراق بدهی باشد.

بدهی‌های معوق: بابت کالاها یا خدمات دریافت شده‌ای است که صورتحساب آن دریافت نشده یا به طور رسمی در مورد مبلغ و زمان تسویه آن توافق نشده است. در بعضی موارد برای تعیین مبلغ یا زمان تسویه بدهی‌هایی از قبیل بدهی مربوط به آب و برق مصرف شده تا پایان دوره مالی که صورتحساب آن هنوز دریافت نشده، انجام برآورد لازم است، اما معمولاً میزان ابهام در رابطه با این بدهی‌ها به مراتب کمتر از ذخایر است. اگرچه در عمل اصطلاح ذخیره برای بدهی‌های معوق نیز استفاده می‌شود، اما بدهی‌های معوق بخشی از حساب‌های پرداختی هستند در حالی که ذخایر باید جدا گزارش شوند. (استاندارد ۸ بند ۱۰).

۲. تمام انواع بدهی‌های دستگاه‌های اجرایی باید از ابتدای سال ۱۳۹۴ به محض ایجاد به ارزش اسمی یا ارزش فعلی (طبق استانداردهای حسابداری و نظام حسابداری بخش عمومی)، شناسایی و در دفاتر ثبت شوند.

۳. بدهی‌های شناسایی نشده که در سال‌های قبل ایجاد شده‌اند و همچنان تسویه نشده‌اند، باید در سال ۱۳۹۴ شناسایی و حسب مورد در سرفصل بدهی‌های جاری یا بلند مدت ثبت گردند. طرف مقابل این بدهی‌ها حساب ارزش خالص انباشته (شناسایی اولیه بدهی‌ها) است.
۴. فهرست بدهی‌های واحدهای گزارشگر طبق فهرست حساب‌ها در نظام حسابداری بخش عمومی است.
۵. واحدهای گزارشگر باید به هنگام آماده شدن برای پذیرش حسابداری تعهدی، همه سیستم‌های موجود را برای تعیین میزان تعدیل موردنیاز جهت تأمین نیازهای حسابداری تعهدی و بطور خاص حسابداری بدهی‌ها و تعهدات مورد بازبینی قرار دهند. اگر امکان تعدیل سیستم‌های موجود برای تأمین نیازهای مربوط وجود نداشته باشد، طراحی سیستم‌های جدید ضروری خواهد بود.
۶. اقدامات لازم برای شناخت بدهی‌ها، به میزان اطلاعات در دسترس یک واحد گزارشگر در خصوص آن بدهی‌ها بستگی دارد. مراحل کلی شناسایی و ثبت بدهی‌ها که می‌باید بلافاصله پس از ابلاغ این شیوه نامه اجرایی گردد، عبارتند از:
 - الف. تهیه فهرست همه انواع بدهی‌های ایجاد شده توسط واحد گزارشگر،
 - ب. تعیین طبقات بدهی‌هایی که در فهرست حساب‌ها و صورت‌های مالی مورد استفاده قرار می‌گیرد،
 - پ. بکارگیری رویه‌های حسابداری مرتبط برای ثبت و گزارش هر طبقه از بدهی‌ها،
 - ت. ارزیابی صحت و کامل بودن اطلاعات موجود در هر طبقه،
 - ث. تعیین مانده‌های افتتاحیه صحیح برای هر طبقه (شناسایی، بکارگیری تعریف بدهی و اندازه‌گیری) و
 - ج. برقراری ارتباط با سیستم‌های مرتبط برای پشتیبانی از الزامات حسابداری تعهدی نظیر زیر سیستم‌های خرید و تدارکات، حقوق و دستمزد، دریافت و پرداخت، امور قراردادها و ...
۷. فرایند طی شده برای شناسایی بدهی‌ها باید مستند شود تا امکان تعیین مانده‌های افتتاحیه و رسیدگی و حسابرسی بعدی فراهم شود.
۸. واحدهای دولتی مجازند به دلیل نیاز فوری، خرید کالا و یا خدمات را صرفاً تا سقف اعتبارات تخصیص یافته به صورت نسبه انجام دهند. ضروری است واحدهای گزارشگر ترتیبی اتخاذ نمایند که هر گونه خرید نسبه (اعتباری) توسط مسئولان خرید، تحت عنوان حساب‌ها و اسناد پرداختنی حاصل از عملیات مبادله‌ای، در دفاتر ثبت شود.

۹. در راستای کنترل تعهدات دولت و بر اساس بند (ه) ماده (۲۸) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲)، ایجاد بدهی بدون رعایت سقف اعتبارات مصوب و الزامات قانون در خصوص محدودیت‌های تخصیص و نیز شرح عملیات موافقتنامه‌های متبادله ممنوع است. لیکن این امر مانع شناسایی و ثبت بدهی‌های مازاد ایجاد شده محسوب نمی‌شود (موضوع بخشنامه مشترک شماره ۵۷/۲۱۰۷۸۶ مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۷ معاونت نظارت مالی و خزانه‌داری کل کشور و دیوان محاسبات کشور). تعهدات فعلی مازاد بر اعتبار و تخصیص اعتبار واحدهای مربوط نیز بایستی با عنوان حساب ذخیره هزینه‌های تحقق یافته (به تفکیک اشخاص) شناسایی و در صورتهای مالی گزارش شوند. به علاوه مسئولیت ایجاد هرگونه تعهد مازاد بر اعتبار و تخصیص اعتبار که از سوی ذیحساب و مدیر مالی تامین اعتبار نگردیده است برعهده بالاترین مقام واحد ذیربط بوده و مسئولیت ذیحساب و مدیر مالی محدود به شناسایی و انعکاس کامل این بدهی‌ها می‌باشد.

۱۰. جهت جلوگیری از هرگونه تعهد مازاد بر اعتبار یا تعهدات بلند مدت لازم است یک سیستم کنترل تعهدات بر اساس الزامات تهیه شده توسط وزارت اموراتصادی و دارایی برقرار گردد تا هرگونه رویداد تعهدآور از نقطه شروع توسط مقام ذیصلاح تایید شده و امکان ردیابی آن تعهد تا زمان ایجاد بدهی یا انصراف از آن فراهم شود.

۱۱. واحدهای گزارشگر باید آثار مالی تعهدات حاصل از مصوبه‌های قانونی و بودجه‌ای را مورد ارزیابی قرار دهند. در شرایطی که احتمال خروج منافع آتی حاصل از این مصوبه‌ها محتمل و مبلغ قطعی آن مشخص باشد به عنوان بدهی شناسایی می‌گردد. در صورتی که مبلغ قطعی آن مشخص نباشد اما به طور قابل اتکاء قابل برآورد باشد به عنوان ذخایر و در غیر این صورت در یادداشت‌های توضیحی افشا می‌گردد.

۱۲. در راستای اجرای حکم بند (پ) ماده (۱) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور و الزام کنترل تعهدات ضروری است واحدهای گزارشگر به طور ماهانه اطلاعات بدهی‌ها و تعهدات خود را در قالب صورت بدهی‌ها و تعهدات بر اساس فرم‌ها و بخشنامه‌های ابلاغی، به مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی تحویل نمایند و در پایان سال نیز به انضمام صورتهای مالی ارایه نمایند. در اجرای این بند اخذ تاییدیه سازمان حسابرسی برای اطلاعات سالانه ضروری است.

۱۳. چون تعهد همیشه مستلزم تقبل تکلیف در قبال طرف دیگری است، بنابراین تصمیمات مسئولان و مدیران دولتی و یا مراجع ذیصلاح جهت ارایه خدمت یا کالای خاص به عموم، به تعهد عرفی در تاریخ صورت وضعیت مالی منجر نمی‌شود مگر اینکه قبل از تاریخ صورت وضعیت مالی تصمیم به گونه‌ای کاملاً مشخص به اطلاع اشخاص تحت تأثیر تصمیم رسیده باشد و در آن‌ها انتظاراتی بجا مبنی بر ایفای مسئولیت توسط واحد گزارشگر ایجاد کرده باشد.

۱۴. واحدی که بدهی بلندمدت دارد، باید بخش جاری آن را که قرار است طی یکسال از تاریخ تهیه صورت‌های مالی تسویه شود، تحت عنوان "حصه جاری بدهی‌های بلندمدت" طبقه‌بندی و گزارش نماید.

۱۵. بخشودگی بدهی زمانی امکان‌پذیر است که طبق اسناد و مدارک موجود، تعهد فعلی و الزام برای تسویه وجود نداشته باشد. مبلغ و چگونگی بخشودگی بدهی باید با استناد به قوانین و احکام مربوط، در یادداشت‌های توضیحی افشا شود.

۱۶. در سال‌های اخیر تسویه و تهاتر دیون و تعهدات واحدهای گزارشگر از محل صدور و واگذاری سهام، اموال و دارایی‌های طرح‌های نیمه تمام و خاتمه یافته به عنوان روشی مطلوب در جهت صرفه و صلاح دولت برای تسویه بدهی‌های دستگاه‌های اجرایی، پیش‌بینی شده است. برای نمونه می‌توان به بند (ر) تبصره (۳) قانون بودجه سال ۱۳۹۳، جزء (الف-۳) بند (۸) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۹ و جزء (الف) بند (۳۵) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۹۰ کل کشور اشاره نمود. هنگام تسویه تعهدات واحد گزارشگر (معادل خالص مطالبات) از هر محلی، حساب بدهی از دفاتر حذف می‌گردد. در این شرایط مبلغ و چگونگی تسویه حتماً باید با استناد به بند قانونی مربوط در یادداشت‌های توضیحی افشاء گردد.

۱۷. تامین اعتبار برای هزینه‌هایی که در مقابل ذخایر شناسایی می‌شوند، انجام نمی‌شود. در ضمن، این موضوع در مورد تمام هزینه‌هایی که مازاد بر اعتبار تخصیص یافته دوره جاری می‌باشد و همچنین هزینه‌های تحقق یافته پرداخت نشده و هزینه‌های غیر نقدی مانند استهلاک نیز صادق است.

۱۸. عملیاتی که به موجب آن دارایی یا خدمت به ارزش منصفانه داد و ستد شود، عملیات مبادله‌ای محسوب می‌شود. به طور مثال خرید کالاهای مصرفی از بازار جزء عملیات مبادله‌ای است. بدهی‌های حاصل از این فعالیت‌ها در گروه حساب‌ها و اسناد پرداختی حاصل از عملیات مبادله‌ای طبقه‌بندی می‌شوند. بدهی

غیرمبادله‌ای در مواردی از قبیل هدایای مشروط و دریافت خدمات به بهای ناچیز، شناسایی و ثبت می‌شود.

۱۹. حساب‌های پرداختی (بستانکاران) شامل بدهی یک واحد گزارشگر به دیگران است، نظیر حساب‌های پرداختی که هنگام خرید کالاها و خدمات به صورت نسیه ایجاد می‌شوند و یا هنگام دریافت صورتحسابی (یا مبالغ پرداختی طبق مفاد یک توافق یا قرارداد در جریان) که به علت کمبود نقدینگی و یا هر دلیل دیگر بلافاصله پرداخت نمی‌شود و تا پایان دوره نیز ممکن است پرداخت نشود.

۲۰. تعیین مانده افتتاحیه حساب‌های پرداختی و هزینه‌های تحقق یافته پرداخت نشده شامل تحلیل و بررسی همه هزینه‌های مستمر است. یک واحد گزارشگر باید:

الف. فهرستی از همه مبالغ پرداختی ثبت شده را تهیه کند،

ب. صحت مبالغ ثبت شده برای معاملات خاص را بررسی و فرآیند مذکور را مستند نماید،

پ. کامل بودن مبالغ ثبت شده را بررسی کند، این موضوع می‌تواند شامل درخواست تأییدیه از اشخاص ذینفع (بستانکاران و اعتباردهندگان) باشد.

ت. همه هزینه‌ها را جهت آگاهی از هزینه‌های تحقق یافته در پایان دوره بررسی کند.

۲۱. در سال ۱۳۹۴ و سال‌های بعد از آن ذخایر لازم باید برآورد و در دفاتر به عنوان بدهی ثبت شود (با فرض اینکه برآورد اتکاپذیر قابل انجام باشد)، زیرا بخشی از تعهدات فعلی واحد گزارشگر است و خروج منافع اقتصادی آتی برای تسویه این تعهدات محتمل است. از آنجا که برآورد حاصل ابهام و احتمال است، لازم است چگونگی محاسبات و برخورد با ابهام و احتمالات در یادداشت‌های توضیحی افشا شود. مبلغ برآورد شده بابت ذخایر مربوط به رویدادهای مالی قبل از سال ۱۳۹۴ حسب مورد در مقابل حساب تعدیلات سنواتی (بابت تغییر در رویه حسابداری و اصلاح اشتباهات) و حساب ارزش خالص انباشته (شناسایی اولیه بدهی‌ها) بر اساس نظام حسابداری بخش عمومی شناسایی می‌گردد. بدیهی است در صورتی که بخشی از مخارج پرداخت نشده قابل انتساب به دارایی‌های واحد گزارشگر باشد، در حساب بهای تمام شده دارایی مربوط منظور می‌شود. همچنین لازم است دقت کافی در محاسبات اعمال شود، زیرا مانده حساب ذخایر مبنای تعدیلات در سال‌های آتی خواهد بود. ذخایر زمانی باید شناسایی شوند که:

الف. واحد گزارشگر تعهدی فعلی (قانونی یا عرفی) دارد که در نتیجه رویدادی در گذشته ایجاد شده است،

ب. خروج خدمات بالقوه یا منافع اقتصادی آتی برای تسویه تعهد محتمل باشد، و
پ. مبلغ تعهد به گونه‌ای اتکاپذیر قابل برآورد باشد.

ذخایر بدهی‌هایی است که زمان تسویه و یا تعیین مبلغ آن توأم با ابهام است. اصطلاح ذخیره در مورد اقلامی از قبیل کاهش ارزش داراییها و مطالبات مشکوک‌الوصول نیز بکار می‌رود، اما این اقلام مبلغ دفتری دارایی‌ها را تعدیل می‌کند و بدهی محسوب نمی‌شود. نمونه‌هایی از اقلامی که ممکن است برای آن‌ها ذخیره شناسایی شود عبارتند از مخارج تجدید ساختار، مزایای پایان خدمت کارکنان و تعهدات پاکسازی زیست محیطی.

۲۲. شناسایی ذخیره برای هزینه‌های تحقق یافته پرداخت نشده یا هزینه‌های معوق در پایان سال مالی الزامی است. از جمله حقوق معوق کارکنان، هزینه آب و برق مصرف شده‌ای که هنوز صورتحساب آن دریافت نشده است یا هزینه تامین مالی (سود و کارمزد) تحقق یافته‌ای که هنوز تاریخ پرداخت آن نرسیده است. در بعضی موارد برای تعیین مبلغ یا زمان تسویه بدهی‌هایی از قبیل بدهی مربوط به آب و برق مصرف شده تا پایان دوره مالی که صورتحساب آن هنوز دریافت نشده، انجام برآورد لازم است، اما معمولاً میزان ابهام در رابطه با این بدهی‌ها به مراتب کمتر از سایر ذخایر است.

۲۳. در صورتی که از سنوات قبل نیز هزینه‌های تحقق یافته و پرداخت نشده وجود دارد باید در مقابل حساب ارزش خالص انباشته (شناسایی اولیه بدهی‌ها) شناسایی و در دفاتر ثبت گردد. بدیهی است در صورتی که بخشی از بدهی‌های ایجاد شده قابل انتساب به دارایی‌های واحد گزارشگر باشد، در حساب بهای تمام شده دارایی مربوط منظور می‌شود.

۲۴. هرگونه اصلاح مانده بدهی‌ها و ذخایر ناشی از اصلاح اشتباه و یا تغییر در رویه‌های حسابداری می‌بایست با استفاده از حساب تعدیلات سنواتی یا دارایی مربوط حسب مورد شناسایی شود.

۲۵. در مورد سودهای تضمین شده بدهی‌های بانکی، در پایان سال باید سود تضمین شده تحقق یافته شناسایی و گزارش گردد. خلاصه روش‌های مرتبط با محاسبه سود تضمین شده در جدول ذیل ارائه شده است.

ابزار مالی	روش محاسبه
سود تضمین شده سپرده‌های کوتاه مدت	حاصل ضرب نرخ سود تضمین شده در مبلغ اصلی معوق بر حسب زمان در تاریخ گزارشگری
سود تضمین شده صورتحساب‌ها و ابزارهای کوتاه مدت مشابه	تفاوت بین ارزش اسمی و قیمت پرداخت در زمان خرید

سود تضمین شده اوراق بدهی	حاصل ضرب نرخ سود تضمین شده در مبلغ اصلی معوق بر حسب زمان در تاریخ گزارشگری
سود سپرده‌های بلند مدت	حاصل ضرب نرخ سود در مبلغ اصلی معوق بر حسب زمان در تاریخ گزارشگری

۲۶. به هنگام صدور احکام تعهدآور از سوی مراجع ذیصلاح، لازم است از حساب ذخیره احکام صادره از مراجع ذیصلاح استفاده شود. در صورتی که در سال‌های قبل نیز چنین احکامی صادر شده و هنوز تسویه نگردیده است، در مقابل حساب ارزش خالص انباشته (شناسایی اولیه بدهی‌ها) ذخیره لازم در نظر گرفته می‌شود.

۲۷. واحدهای گزارشگر باید آثار مالی دعاوی حقوقی را مورد ارزیابی قرار دهند. بدین منظور احتمال محکوم شدن در دادگاه، توانایی برآورد مبلغ زیان به گونه‌ای اتکا پذیر، میزان پیشرفت رسیدگی به شکایت، نظر مشاور حقوقی، تجربه واحد گزارشگر و سایر موارد مشابه مورد توجه قرار می‌گیرد. به هر حال اگر شواهد نشان دهد یک واحد گزارشگر در جریان یک پروژه قضایی با احراز شرایط فوق، در تاریخ صورت وضعیت مالی محکوم می‌شود، باید بر اساس بهترین برآورد، ذخیره لازم را شناسایی کند و در صورتی که برآورد قابل اتکاء امکانپذیر نباشد باید در یادداشت‌های توضیحی به عنوان بدهی احتمالی افشاء شود.

در یادداشت زیر بخشی از نحوه افشای بدهی‌های احتمالی یک واحد گزارشگر نشان داده شده است:

یادداشت‌های توضیحی:

بدهی احتمالی به مبلغ ۸۹۸ میلیون ریال مربوط به شهرداری بابت ۱٪ عوارض خاص از تاریخ ۱۳۸۹/۴/۱۱ لغایت ۱۳۹۱/۱۲/۲۹ می‌باشد. این واحد گزارشگر طبق مدارک مستند ارایه شده در سال ۱۳۸۹ از طرف شهرداری از پرداخت ۱٪ عوارض خاص معاف بوده است. لیکن در سال ۱۳۹۲ و پس از برقراری تجمیع عوارض، شهرداری مدعی دریافت ۱٪ عوارض خاص است که واحد گزارشگر به این موضوع اعتراض نموده و مدارک لازم ارایه شده است و موضوع در کمیسیون حل اختلاف شهرداری در دست بررسی می‌باشد.

۲۸. لازم است ذخیره مرخصی استفاده نشده کارکنان در پایان هر دوره مالی محاسبه و در حساب‌ها ثبت شود. با توجه به این که پرداخت مبلغ مزبور از سوی واحد گزارشگر دارای سررسید معینی نیست و کارکنان می‌توانند بر اساس قوانین و مقررات مربوط از مرخصی خود استفاده و یا مبلغ آن را دریافت نمایند، از این رو به عنوان بدهی‌های غیرجاری در صورت وضعیت مالی واحد گزارشگر منعکس می‌گردد.

مبلغ این ذخیره در پایان هر دوره مجدداً محاسبه و بر حسب میزان استفاده کارکنان از مرخصی، مانده قبلی آن تعدیل می‌شود.

۲۹. در هر سال لازم است ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان برآورد و مانده حساب ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان تعدیل گردد. همچنین مبلغ برآورد شده بابت ذخیره مربوط به سال‌های قبل از سال ۱۳۹۴، در مقابل حساب تعدیلات سنواتی شناسایی می‌شود.

با گذشت هر سال از خدمت کارکنان، برای کارفرما یک تعهد قطعی ایجاد می‌شود. لذا در هر دوره مالی، کارفرما باید مبلغ این تعهد را برآورد کند و هزینه آن را شناسایی نماید. در حال حاضر با یک روش ساده این ذخیره محاسبه می‌شود. در این روش، ذخیره مزایای پایان خدمت متناسب با سنوات خدمت در پایان هر سال براساس آخرین حقوق محاسبه و تفاوت آن با مانده موجود به عنوان هزینه شناسایی می‌شود.

ذخیره مخارج آلودگی محیط زیست در شرایطی که سه ویژگی تعهد فعلی (شامل تعهد قانونی یا عرفی) در نتیجه رویداد گذشته، محتمل بودن خروج منافع اقتصادی آتی برای تسویه تعهد و قابل برآورد بودن مبلغ به گونه‌ای اتکا پذیر در مورد جریمه و مخارج پاکسازی و خسارت‌های وارده به محیط زیست در مورد آن‌ها مصداق داشته باشد، باید برآورد و در حساب‌ها منظور شود. بدیهی است در صورتیکه وجود تعهد فعلی قطعی نباشد یا به علت عدم امکان اندازه‌گیری قابل اتکا، قابل ثبت نباشد به عنوان بدهی احتمالی در یادداشت‌های توضیحی واحد گزارشگر افشاء می‌شود. به عنوان مثال ممکن است برخی از شرکت‌های پتروشیمی و پالایشی بابت تولید محصولات خود به صورت اجتناب ناپذیر خسارتی را بر محیط زیست تحمیل کنند که براساس قوانین و مقررات مربوط نیز مکلف به پرداخت عوارض آلاینده‌گی باشند که می‌تواند بر حسب میزان تولید/فروش محصولات تولیدی آلاینده، درصدی به عنوان ذخیره اینگونه تعهدات در دفاتر اعمال حساب شود. ضمناً اگر توسط نهادهای مسوول محیط زیست، شکایتی علیه آنها مطرح شده باشد، در صورت عدم امکان برآورد مبلغ جرایم و یا عوارض مربوط، اثر مالی آن در دفاتر قابل ثبت نبوده و لذا بایستی به عنوان بدهی احتمالی در یادداشت‌های همراه افشاء شود.

۳۰. واحدهای گزارشگر در مواردی که قراردادهایی منعقد کنند که تعهداتی را برای آن‌ها ایجاد نماید، با وقوع رویدادهایی که موجب زیانبار شدن قرار داد (شرایطی که مخارج غیر قابل اجتناب برای ایفای تعهدات ناشی از قرارداد بیش از منافع اقتصادی آن است) می‌شود، باید تعهدی را بابت زیان مربوط به قرارداد به عنوان ذخیره شناسایی کنند. مخارج غیر قابل اجتناب قرارداد بیانگر اقل زیان ناشی از اجرای

قرار داد و مخارج جبران خسارت ناشی از ترک قرارداد است. برای نمونه اگر قرار داد اجاره غیر قابل فسخ برای مدت ۲ سال منعقد شده باشد و با گذشت ۱ سال واحد گزارشگر به صورت یک جانبه اقدام به لغو قرارداد نماید، این واحد باید معادل ۱ سال باقی مانده، ذخیره‌ای در دفاتر خود شناسایی نماید.

۳۱. کالا، خدمات و سایر مزایایی که برای ایفای مسوولیت‌های اجتماعی دولت ارایه می‌شوند مزایای اجتماعی نامیده می‌شوند. ممکن است این مزایا موارد زیر را دربرگیرد:

الف. ارایه بهداشت، آموزش، مسکن، حمل و نقل و سایر خدمات اجتماعی به جامعه. در بسیاری از موارد، الزامی وجود ندارد که ذینفعان از خدمات مزبور، مبلغی برابر با ارزش این خدمات پردازند.

ب. کمک به خانواده‌ها، سالمندان، از کار افتادگان، بیکاران و سایرین، به عبارت دیگر، دولت در تمامی سطوح ممکن است به افراد و گروه‌هایی از جامعه به منظور دسترسی به خدمات، کمک مالی اعطا کند تا نیازهای خاص آن‌ها را برآورده سازد.

طبق استانداردهای حسابداری بخش عمومی، فقط در شرایطی که واحد ارایه کننده مزایای اجتماعی به طور مستقیم از دریافت کنندگان مزایا، مابه‌ازایی که تقریباً با ارزش کالاها و خدمات ارایه شده برابر است را دریافت کند، ذخیره یا بدهی احتمالی ناشی از تعهدات دولت به ارایه مزایای مزبور باید شناسایی شود. در غیر اینصورت یعنی شرایطی که مزایای اجتماعی به طور رایگان ارایه می‌شود، نیازی به شناسایی ذخیره نیست. این استثنا شرایطی را نیز دربر می‌گیرد که در رابطه با یک مزیت، تعرفه‌ای وضع شود ولی این تعرفه هیچ رابطه مستقیمی با آن مزیت نداشته باشد.

۳۲. به غیر از موارد فوق، واحدهای گزارشگر در موقعیت‌های دیگری نیز ذخیره شناسایی می‌نمایند. تجدید ساختار و توقف عملیات بخش‌هایی از یک واحد گزارشگر بر اساس مصوبات قانونی و طرح تفصیلی رسمی می‌تواند منجر به ایجاد تعهداتی شود که در صورت‌های مالی افشا می‌شود. اگر واحد گزارشگر موضوع تجدید ساختار را قبل از تاریخ صورت وضعیت مالی به عموم اعلام نکرده باشد و یا طرح را قبل از تاریخ صورت وضعیت مالی شروع نکند، نیازی به شناسایی ذخیره نیست.

۳۳. در صورتی که وجود تعهد فعلی در تاریخ تهیه صورت‌های مالی همراه با عدم اطمینان باشد، یا اینکه یک قلم با تعریف بدهی منطبق باشد ولی قابل اندازه‌گیری و شناسایی نباشد، تحت عنوان بدهی‌های احتمالی افشا می‌شود. بدهی‌های احتمالی به طور بالقوه یک بدهی محسوب می‌شوند و ردیابی و گزارش

آن‌ها جهت کنترل و برنامه‌ریزی پرداخت‌ها ضروری است. لذا لازم است از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این شیوه نامه در انتهای هر سال مبلغ و احتمال این تعهدات در یادداشت‌های توضیحی افشا شوند. از آنجا که وضعیت بدهی‌های احتمالی ممکن است نسبت به آنچه که در ابتدا انتظار می‌رفت، تغییر کند، ضروری است بدهی‌های یادشده بطور مداوم ارزیابی شود و در صورت‌های مالی دوره‌ای که میزان احتمال در آن تغییر می‌کند و امکان برآورد اتکاپذیر فراهم می‌شود، ذخیره برای آن شناسایی شود.

۳۴. گاهی اوقات دولت ممکن است بازپرداخت بدهی‌های شرکت‌های دولتی یا مادر تخصصی و یا اوراق مشارکت دولت برای طرح‌های عمرانی را تحت شرایط خاصی تضمین کند. در این صورت اگر واحد مقروض نتواند بدهی خود را بپردازد، ضامن، ملزم به پرداخت بدهی خواهد بود. طبق استاندارد حسابداری بخش عمومی شماره ۸ چنانچه واحد گزارشگر مشترکاً و متضامناً در قبال یک تعهد مسئولیت داشته باشد، آن بخش از تعهد که انتظار می‌رود توسط سایر اشخاص ایفاء شود باید بعنوان بدهی احتمالی محسوب شود. ولی برای بخشی از تعهد که انتقال منافع اقتصادی آتی برای تسویه آن محتمل است، باید ذخیره شناسایی کند، بجز در شرایط بسیار نادر که نتوان برآوردی اتکاپذیر انجام داد. به عبارتی در مواردی که ناتوانی قرض گیرنده در ایفاء تعهداتش محتمل باشد، واحد گزارشگر باید بابت بدهی‌های آتی ناشی از ضمانت، ذخیره شناسایی کند. اما در صورت عدم امکان برآورد اتکاپذیر، باید مبلغ و احتمال آن در یادداشت‌های توضیحی افشا شود. عدم توانایی مالی و یا وقوع حوادث مانند بلایای طبیعی از جمله رویدادهایی است که منجر به شناسایی ذخایر یا افشای بدهی‌های احتمالی بر حسب مورد خواهد شد.

۳۵. هر گونه وجوه نامشخص واریز شده به حساب‌های بانکی واحدهای گزارشگر، باید تحت عنوان بدهی بابت وجوه نامشخص شناسایی و ثبت شود. پس از انجام پیگیری‌های لازم و گذشت سه ماه از تاریخ واریز، در صورتی که ماهیت این وجوه کماکان نامشخص باشد به حساب مخصوص نزد خزانه واریز می‌شود.

۳۶. چک‌های بین راهی به چک‌هایی اطلاق می‌شود که از حساب‌های بانکی واحد گزارشگر، در وجه اشخاص ذینفع صادر و تحویل شده است و تا تاریخ تهیه صورت مغایرت بانکی، برای وصول به بانک مربوط ارایه نشده‌اند. پس از گذشت سه ماه از تاریخ صدور چک و ابطال آن (حسب مورد از طریق

مراجع قضایی یا ذبحسابی) و تایید بانک عامل، بدهی بابت چک‌های بین راهی شناسایی و ثبت می‌شود و مبالغ این چک‌ها به حساب خزانه منتقل و در صورت نیاز مسترد می‌شود.

۳۷. وجوه اضافه دریافتی به وجوهی اطلاق می‌شود که بدون مجوز و یا زاید بر میزان مقرر وصول شود اعم از این که منشا این دریافت اضافی، اشتباه پرداخت کننده یا مامور وصول و یا عدم انطباق مبلغ وصولی با مورد باشد و یا این که تحقق اضافه دریافتی بر اثر رسیدگی واحد ذیربط و یا مقامات قضایی حاصل شود. شناسایی بدهی به اشخاص بابت وجوه اضافه دریافتی براساس مدارک مربوط انجام می‌شود.

۳۸. واحد گزارشگر ممکن است مطابق قوانین و مقررات مربوط، مبالغی را از افراد برای تحویل کالا و یا ارائه خدمات در آینده، دریافت کند. این مبالغ، پیش دریافت درآمد محسوب می‌شود و تا زمانی که کالا تحویل و یا خدمت مربوط ارائه نشده است تحت عنوان یک بدهی جاری در صورت‌های مالی منعکس می‌شود. پیش دریافت‌هایی که در سال‌های قبل دریافت و به حساب درآمد منظور شده، ولی هنوز تسویه نشده است باید در مقابل تعدیلات سنواتی شناسایی و ثبت گردد. ضروری است به صورت مستمر وضعیت مانده پیش دریافت‌ها از نظر تحقق درآمد بررسی و تعدیل گردد.

۳۹. درآمد مرتبط با مالیات، عوارض و جرایم زمانی شناسایی می‌شود که رویداد مشمول مالیات، عوارض و جرایم اتفاق افتاده باشد و معیارهای شناخت دارایی نیز احراز شده باشد. بنابراین منابع دریافت شده پیش از وقوع رویداد مربوط، به عنوان پیش دریافت درآمد در دوره وصول این منابع، شناسایی می‌شود.

۴۰. به هنگام دریافت اوراق بهادار موضوع ماده (۴۶) قانون محاسبات عمومی کشور، بدهی بابت اوراق بهادار می‌باید بستانکار شود. در صورت انتقال موجودی اوراق بهادار از سال‌های قبل نیز باید معادل مبلغ آن‌ها، در سال ۱۳۹۴ بدهی شناسایی شود.

۴۱. مبالغی که به عنوان سپرده از دیگران دریافت می‌شود، باید به عنوان بدهی ثبت و گزارش شوند. لازم است یک طبقه‌بندی مناسب از نوع و موضوع سپرده‌ها بر حسب سررسید تسویه در یادداشت‌های توضیحی افشا شود.

۴۲. طبق نظام حسابداری بخش عمومی به هنگام تعیین و احتساب مطالبات پیمانکار به عنوان تضمین، حساب بدهی بابت وجه‌الضمان جایگزین حساب‌ها و اسناد پرداختنی به پیمانکار می‌گردد. لازم است در یادداشت‌های توضیحی واحد گزارشگر، ماهیت آن به درستی افشا شود.

۴۳. حق بیمه، مالیات و سایر کسور تکلیفی که واحدهای گزارشگر باید ظرف مدت مقرر به نهادها و سازمان‌های مربوط از جمله سازمان تامین اجتماعی و امور مالیاتی بپردازند، بدهی جاری محسوب می‌شود.

۴۴. در صورتی که پرداخت وجوه حقوق و مزایای بازنشستگان و موظفین از طریق واحد گزارشگر انجام می‌شود. واحد گزارشگر می‌باید پس از وصول وجوه حقوق و مزایای بازنشستگی و موظفین از سوی صندوق بازنشستگی مربوط، وجوه یاد شده را به حساب بانکی اعضای واریز نماید. در این حالت، واحد گزارشگر صرفاً مسوول دریافت و پرداخت وجوه مذکور بوده و تعیین مبلغ حقوق و مزایای بازنشستگان و موظفین بر عهده‌ی صندوق بازنشستگان مربوط می‌باشد. حساب‌های پرداختی مربوط به حقوق و دستمزد از نوع بدهی‌های جاری هستند.

۴۵. بدهی‌های ارزی در زمان شناخت اولیه باید بر اساس نرخ تسعیر در تاریخ (انجام) معامله به ریال ثبت شود. تاریخ معامله تاریخی است که معامله برای اولین بار در آن تاریخ شرایط شناخت را احراز می‌کند، اغلب از نرخ استفاده می‌شود که تقریبی از نرخ واقعی در تاریخ انجام معامله باشد. برای مثال کلیه معاملات که طی یک هفته یا یک ماه انجام می‌شود، بر اساس نرخ میانگین هفتگی یا ماهانه، تسعیر می‌شود. با این حال اگر نوسانات نرخ ارز قابل توجه باشد (بیش از ۱۰ درصد)، استفاده از نرخ میانگین برای یک دوره مناسب نیست و به جای آن باید از نرخ واقعی در تاریخ انجام معامله استفاده شود.

۴۶. چنانچه بدهی‌های پولی ارزی تا تاریخ تهیه صورتهای مالی تسویه نشود، باید در تاریخ گزارشگری مالی بر حسب نرخ جاری ارز در تاریخ صورت وضعیت مالی تسعیر و گزارش شود. مابه‌التفاوت ارزش بدهی در صورتی که مازاد باشد (درآمد تحقق نیافته) تحت عنوان حساب تفاوت تسعیر ارز (ماهیت بستانکار) شناسایی می‌شود. در صورتی که محاسبات کسری تسعیر ارز را نشان دهد بنابر اصل محافظه کاری به عنوان زیان تحقق یافته به حساب هزینه دوره منظور می‌شود. در عمل لازم است تا به هنگام محاسبات تسعیر ارز، مانده حساب تفاوت تسعیر ارز انتقالی از دوره‌های قبل (به عنوان حساب دائمی) تعدیل و تعدیلات مذکور حسب مورد به عنوان درآمد یا هزینه دوره شناسایی شود. بدین ترتیب که هنگام افزایش نرخ ارز در صورتی که حساب تفاوت تسعیر ارز دارای مانده از دوره‌های قبل باشد لازم است افزایش ارزش بدهی‌ها ابتدا از محل مانده تفاوت تسعیر ارز جبران و در صورت عدم تکافوی آن، تفاوت محاسبات به عنوان زیان تسعیر ارز دوره به حساب سایر هزینه‌ها- زیان تسعیر ارز منظور شود و در

صورت کاهش نرخ ارز چنانچه حساب تفاوت تسعیر ارز دارای مانده از دوره‌های قبل باشد لازم است ابتدا زیان شناسایی شده در دوره‌های قبل به حساب سایر درآمدها (سود تسعیر ارز) منظور شود و در صورتی که رقم افزایش بیش از زیان شناسایی شده در قبل باشد به حساب تفاوت تسعیر ارز بستانکار می‌شود. حساب تفاوت تسعیر ارز به عنوان یک حساب دائمی در طبقه ارزش خالص صورت وضعیت مالی، گزارش و در پایان دوره مالی به همراه سایر حساب‌های دائمی صورت وضعیت مالی، بسته و در ابتدای دوره بعد نیز افتتاح می‌شود. چنانچه استاندارد تسعیر ارز تدوین و ابلاغ گردد بر اساس بندهای استاندارد مذکور عمل خواهد شد.

۴۷. در صورتی که واحد گزارشگر و یا یک واحد فرعی و یا شعبه آن در خارج از کشور به فعالیت می‌پردازد و عملیات مالی خود را بر حسب ارز (کشور یا منطقه‌ای که در آن فعالیت اقتصادی را انجام می‌دهد) در دفاتر ثبت و گزارش می‌نماید، برای گزارشگری مالی داخل کشور لازم است تا کلیه اقلام صورت‌های مالی خود را با نرخ ارز زمان گزارشگری در کشور، تسعیر و به ریال گزارش نماید.

۴۸. بدهی‌های پولی و غیرپولی ارزی ایجاد شده در سنوات قبل، در صورتی که طبق اسناد و مدارک قانونی، همچنان الزام به خروج منابع در مورد آن‌ها صادق است، باید شناسایی و ثبت شود. مبنای ثبت این بدهی‌ها، نرخ تسعیر تاریخ شناسایی است. در خصوص بدهی‌های ارزی غیرپولی سنوات قبل، در صورت عدم دسترسی به اطلاعات مربوط، بدهی‌های مذکور می‌باید به ارزش منصفانه ثبت شوند. ارزش منصفانه توسط ارزیابان مستقل و دارای صلاحیت حرفه‌ای تعیین می‌شود.

۴۹. تعهدات اعتبارات اسنادی سالجاری و همچنین تعهدات اعتبارات اسنادی سال‌های قبل باید شناسایی و گزارش شوند.

۵۰. واحدهای گزارشگر عموماً مجاز به دریافت وام و یا تسهیلات نمی‌باشند، مگر در مواردی که قانون و مقررات مربوط اجازه دریافت تسهیلات توسط واحدهای مذکور را صادر کرده است. در هر حال در صورت دریافت وام و یا تسهیلات، واحد گزارشگری که مسئول پرداخت اصل و فرع می‌باشد، باید این بدهی‌ها را با ارزش اسمی ثبت و اطلاعات لازم را در یادداشت‌های توضیحی افشا کند. از آنجا که تسهیلات هزینه مالی مشخص دارند نیاز به تنزیل و محاسبه ارزش فعلی ندارند و با ارزش اسمی در دفاتر ثبت می‌شوند. اما در برخی موارد انتشار اسناد پرداختنی و یا اخذ وام‌های کوتاه مدت متضمن سود تضمین شده‌ای است که به صورت تلویحی در مبلغ لحاظ شده است ولی صراحتاً ذکر نمی‌شود. به بیان

دیگر سود تضمین شده به صورت ضمنی در مبلغ بدهی نهفته است و در تاریخ سررسید مبلغ پرداختی از سوی شخص وام گیرنده بیش از مبلغی است که در تاریخ ایجاد آن، دریافت کرده و یا در ازای آن، کالا و خدماتی به وی ارائه شده است. به بیان دیگر می توان گفت که شخص وام گیرنده معادل ارزش فعلی بدهی، مبلغی را دریافت و یا به حساب های مربوط منظور می نماید. ارزش فعلی بدهی برابر است با ارزش اولیه یا اسمی اسناد پرداختی یا بدهی طبق قرارداد به کسر سود تضمین شده یا تنزیل بدهی ظرف مدت زمان آن. معمولاً تا زمان تحقق، این مبالغ در حساب مربوط (بر اساس نظام حسابداری بخش عمومی) نگهداری می شود، مگر این که وقوع و تاریخ تسویه، بسیار کوتاه مدت بوده و هر دو در یک دوره مالی اتفاق بیفتد.

۵۱. ممکن است بخشی از منابع مالی واحدهای گزارشگر از محل دریافت تسهیلات مالی تامین شود. چنانچه این تسهیلات به صورت وجه نقد از اشخاص تامین کننده منابع مالی دریافت گردد، وجوه دریافتی می باید به ارزش اسمی تحت عنوان تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت در دفاتر ثبت شود. لازم به ذکر است؛ به میزان تسهیلات دریافتی، تخصیص اعتبار طرح مورد نظر می باید، اخذ شده باشد. در صورتی که هزینه های کارمزد تسهیلات دریافتی از محل وام مذکور تامین و برداشت شود، هزینه های یاد شده بایستی در مقابل حساب تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت شناسایی گردد، در غیر این صورت، هزینه های مذکور بایستی از محل اعتبار تخصیص یافته مربوط تامین و به عنوان هزینه های دوره شناسایی شود. البته چنانچه این هزینه ها قابل انتساب به دارایی مشخصی باشد، به بهای تمام شده آن دارایی اضافه می شود. هزینه سود تسهیلات مالی دریافتی با نرخ معین محاسبه و از محل اعتبار تخصیص یافته مورد نظر تامین و پرداخت می شود. بدیهی است؛ به هنگام بازپرداخت اقساط و هزینه های مالی تسهیلات دریافتی از محل اعتبار تخصیص یافته مربوط، حساب های بودجه ای لازم نیز شناسایی می شوند.

۵۲. ممکن است تسهیلات به طور مستقیم در قبال تعهدات واحد گزارشگر، به اشخاص طرف قرارداد واگذار گردد، در این صورت تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت به ارزش اسمی شناسایی و جایگزین حساب ها و اسناد پرداختی می شود. خاطر نشان می سازد؛ چنانچه کسور قانونی تعهدات مذکور از محل تسهیلات فوق تسویه شود، حساب تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت به میزان کسور تسویه شده افزایش می یابد. همچنین حساب های بودجه ای مربوط نیز برای تسویه کسور یاد شده شناسایی می شود. عملکرد منابع تحقق یافته بدون گردش مالی (معادل تسهیلات مالی دریافتی)، به همراه اخذ تاییدیه از خزانه با استفاده از حسابهای انتظامی شناسایی و نگهداری می شود. هزینه سود تسهیلات مالی دریافتی با نرخ معین

محاسبه و از محل اعتبار تخصیص یافته موردنظر تامین و پرداخت می‌شود. بدیهی است؛ به هنگام بازپرداخت اقساط و هزینه‌های مالی تسهیلات دریافتی از محل اعتبار تخصیص یافته مربوط، حساب‌های بودجه‌ای لازم نیز شناسایی می‌شوند.

۵۳. واحدهای گزارشگر ممکن است بخشی از منابع مالی مورد نیاز خود را از بانک‌ها و موسسات بین‌المللی به صورت وام تامین نمایند. بازپرداخت وام مربوط می‌تواند از منابع داخلی واحد گزارشگر یا منابع عمومی دولت تامین شود. در صورت بازپرداخت وام یادشده از محل منابع عمومی دولت، اعتبار لازم در بودجه سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران تحت عنوان تملک دارایی‌های مالی پیش بینی می‌گردد. چنانچه اعتبار بازپرداخت اصل وام‌ها تحت عنوان وام‌های مستقیم در بودجه آن سازمان پیش بینی شود، مسولیت بازپرداخت آن‌ها به طور مستقیم بر عهده سازمان مذکور می‌باشد. در صورتی که سازمان یادشده ضمانت بازپرداخت وام واحد دریافت‌کننده را برعهده گیرد، اعتبار بازپرداخت آن تحت عنوان وام‌های تضمینی در بودجه آن سازمان پیش بینی و در صورت عدم پرداخت آن از سوی واحد دریافت‌کننده مربوط، پرداخت آن توسط سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران انجام می‌شود. بر این اساس؛ واحد دریافت‌کننده تسهیلات و سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران می‌بایست بازپرداخت تعهدات یادشده را مطابق نظام حسابداری بخش عمومی (بخش یازدهم با عنوان حسابداری تسهیلات مالی دریافتی) شناسایی نمایند. لازم به ذکر است؛ سازمان سرمایه‌گذاری می‌بایست اطلاعات مرتبط به بازپرداخت وام‌های خارجی را به تفکیک اصل، سود تضمین شده، کارمزد و هزینه‌های مربوط، به واحدهای دریافت‌کننده تسهیلات ارسال نماید. واحد دریافت‌کننده تسهیلات خارجی می‌بایست پس از اخذ اطلاعات مربوط، حسابهای مربوط به تسهیلات مالی دریافتی بلند مدت، هزینه‌ها و درآمدها را حسب مورد بر اساس نظام حسابداری بخش عمومی شناسایی نماید.

۵۴. در یادداشت‌های توضیحی صورتهای مالی واحدهای گزارشگر اطلاعات مربوط به جزئیات بدهی‌ها، نرخ سود، سررسید و وثیقه‌های تسهیلات ارائه می‌شود. نمونه زیر، افشای تسهیلات دریافتی را نشان می‌دهد.

خلاصه وضعیت تسهیلات مالی دریافتی بر حسب مبانی مختلف به شرح زیر است:

<u>۱۳ × ۱</u>	<u>۱۳ × ۱</u>	<u>الف. به تفکیک تأمین‌کنندگان تسهیلات</u>
میلیون ریال	میلیون ریال	
.....	بانکها
.....	واحدهای دولتی
.....	سایر اشخاص وابسته
.....	سایر اشخاص
.....	
<u>(.....)</u>	<u>(.....)</u>	حصه بلندمدت
.....	حصه جاری
.....	اضافه می‌شود: سود، کارمزد و جرائم معوق
<u>.....</u>	<u>.....</u>	
<u>.....</u>	<u>.....</u>	
<u>ب. به تفکیک نرخ سود و کارمزد</u>		
.....	۲۰ تا ۲۴٪
.....	۱۵ تا ۲۰٪
.....	۱۰ تا ۱۵٪
.....	بدون سود و کارمزد
<u>.....</u>	<u>.....</u>	
<u>.....</u>	<u>.....</u>	
<u>ج. به تفکیک زمانبندی (تاریخ سررسید)</u>		
<u>۱۳ × ۲</u>		۱۳ × ۳
میلیون ریال		۱۳ × ۴
.....		۱۳ × ۵
.....		۱۳ × ۶
.....		

.....

.....

.....

د. به تفکیک نوع وثیقه

در قبال زمین و ساختمان و ماشین آلات

در قبال چک و سفته

در قبال سایر دارایی‌ها

تسهیلات بدون وثیقه

.....

.....

.....

.....

.....

.....

تسهیلات مالی دریافتی شامل مبلغ... میلیون ریال (معادل ... دلار و ... یورو) و ... میلیون ریال (معادل ... دلار و ... یورو) تسهیلات ارزی دریافتی از ... است.

۵۵. در پاره‌ای موارد بدهی‌های جاری برای مدت طولانی‌تری تجدید می‌شوند. منظور از تجدید بدهی این است که یک بدهی بلند مدت، جایگزین یک بدهی جاری شود، در چنین مواردی این نوع بدهی‌ها از دامنه بدهی‌های جاری خارج می‌شود. عملکرد مفاد بندهای مذکور در یادداشت‌های توضیحی افشا و گزارش شود.

۵۶. در پاره‌ای شرایط در قراردادهای اعتباری و استقراض، این موضوع قید می‌شود که تخلف از شرایط، موجب حال شدن کل بدهی‌های بلند مدت باقی‌مانده می‌گردد. در این صورت اعتبار دهنده می‌تواند کل مبلغ را از واحد گزارشگر مطالبه نماید. در این شرایط بدهی فوق دیگر ویژگی بلند مدت را ندارد و باید در سرفصل بدهی‌های جاری نشان داده شود. عملکرد مفاد بندهای مذکور در یادداشت‌های توضیحی افشا و گزارش شود.

۵۷. در صورت هر نوع خرید اعتباری (نسیه)، طبق قوانین و مقررات، که قیمت نسیه کالا بیشتر از قیمت نقدی باشد، تفاوت بین قیمت نقدی و قیمت نسیه برای خریدار، یک نوع هزینه تأمین مالی است. بنابراین، کالاها و خدمات خریداری شده باید به قیمت نقدی ثبت و تفاوت آن به عنوان "هزینه مالی آتی" براساس نظام حسابداری بخش عمومی ثبت شود. در صورت وضعیت مالی، هزینه مالی آتی (بعنوان یک حساب کاهنده) از بدهی مربوط کسر و خالص آن در سرفصل بدهی‌ها ارایه می‌شود.

۵۸. طبق ماده (۲) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور و قوانین بودجه سنواتی، دولت باید بدهی های قطعی خود به اشخاصی نظیر اشخاص حقیقی و حقوقی تعاونی و خصوصی را که در چهارچوب مقررات مربوط ایجاد شده، با مطالبات قطعی دولت (وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی) از اشخاص مزبور تسویه و «اوراق تسویه خزانه» صادر و در اختیار اشخاص طلبکار و متقابلاً بدهکار قرار دهد. در این شرایط حساب بدهی و مطالبات اشخاص مزبور طبق نظام حسابداری بخش عمومی از دفاتر واحدهای گزارشگر حذف می گردد. ضروری است مبلغ و نحوه تسویه این بدهی ها با استناد به بندهای قانونی و احکام مربوط، در یادداشت های توضیحی افشا گردد.

۵۹. طبق بند (ب) ماده (۲) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور و قوانین بودجه سنواتی، دولت باید همه ساله به میزان مابه التفاوت مطالبات قطعی اشخاص حقیقی و حقوقی خصوصی و تعاونی از دولت و واحدهای گزارشگر دولتی و بدهی قطعی شده آنان به دولت و واحدهای گزارشگر دولتی، در لایحه بودجه سالانه، اوراق (صکوک) اجاره (اجاره از نوع تامین مالی) منتشر نماید که قابل معامله در بازار ثانویه (بورس/فرا بورس) است. اوراق اجاره در واقع نوعی اجاره از نوع تامین مالی اسلامی است. لذا باید در یادداشت های توضیحی واحد گزارشگر بدهکار مبلغ بدهی جایگزین شده با صکوک و شرایط آن افشا گردد. صکوک اجاره در حقیقت اوراق بهاداری است که دارنده آن بصورت مشاع، مالک بخشی از دارایی است که منافع آن بر اساس قرارداد اجاره به مصرف کننده یا بانی واگذار شده است. مدت اجاره و همچنین مبلغ اجاره بها با توافق طرفین تعیین می شود. اوراق اجاره دارای ارزش مساوی هستند و هر یک بیانگر مالکیت مشاع قسمتی از دارایی های مورد اجاره می باشند. به عبارت دیگر سرمایه گذارانی که اقدام به خرید این اوراق می نمایند به نسبت میزان ارزش اوراق خود در مالکیت آن دارایی ها به صورت مشاع شریک می شوند. بانی به موجب قرارداد اجاره باید مبلغ اجاره بها را طبق شرایطی که در قرارداد ذکر شده در اختیار ناشر قرار دهد. ناشر نیز باید اجاره بها را بین دارندگان اوراق تقسیم کند. نحوه شناسایی رویدادهای مربوط به انتشار اوراق اجاره در نظام حسابداری بخش عمومی تعیین می شود.

۶۰. طبق ماده (۶) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور در شرایط خاص طبق این قانون برخی بدهی های شرکت های دولتی به بدهی دولت منتقل می شود. بدین ترتیب میزان سرمایه دولت در شرکت های مربوط، معادل مبالغ بدهی های انتقال یافته موضوع این ماده افزایش می یابد. این بدهی های جدید باید در مرکز مدیریت بدهی ها و دارایی های مالی عمومی شناسایی و ثبت شود.

۶۱. اسناد خزانه عبارت است از اسناد بانام یا بی‌نامی که دولت به منظور تسویه بدهی‌های مسجل خود به قیمت اسمی و سررسید معین به طلبکاران غیردولتی واگذار می‌نماید. اسناد فوق فاقد کوپن سود علی‌الحساب بوده و تنها در سررسید، مبلغ اسمی این اوراق به دارندگان آن‌ها پرداخت خواهد شد. با توجه به عدم تعهد واحدهای گزارشگر به تسویه اسناد خزانه واگذار شده به طلبکاران، مجموع اسناد منتشره و واگذار شده در مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی ثبت و در سایر دستگاه‌های اجرایی به حساب دریافتی بابت اعتبارات تخصیص یافته منظور می‌شود.

۶۲. اوراق مشارکت منتشره سالجاری و همچنین اوراق منتشره در سال‌های قبل باید شناسایی و به شرح بندهای ذیل در دفاتر واحدگزارشگر منتشر کننده ثبت و گزارش شود.

۶۳. اوراق مشارکت عموماً مربوط به تامین مالی یک طرح انتفاعی خاص بوده و دستگاه اجرایی مشخصی متولی انتشار آن است. البته در برخی مواقع انتشار اوراق مشارکت راساً توسط دولت صورت می‌گیرد. هنگامی که اوراق مشارکت با هدف تامین منابع مالی طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای انتفاعی خاص منتشر و وجوه حاصل از آن در اختیار واحد گزارشگر قرار داده می‌شود و واحد مزبور مسوول تسویه اوراق دریافتی می‌باشد، این اوراق در دفاتر واحد گزارشگر به ارزش اسمی، به عنوان بدهی بلندمدت ثبت می‌شود. در صورتی که در قبال تعهدات تایید شده، اوراق مشارکت به اشخاص واگذار شود، به میزان اوراق مشارکت واگذار شده به اشخاص، اوراق مشارکت پرداختی جایگزین تعهدات پیمانکاران می‌شود.

۶۴. هنگامی که اوراق مشارکت راساً توسط دولت منتشر و واحد گزارشگر دریافت کننده وجوه حاصل از انتشار، مسوول تسویه اوراق نمی‌باشد، این اوراق بایستی در مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی به ارزش اسمی، به عنوان بدهی بلند مدت و در واحدهای گزارشگر دریافت کننده وجوه یا اوراق به عنوان دریافتی از محل اعتبارات تخصیص یافته ثبت و ضمناً در یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی افشا شود.

۶۵. برای آن دسته از بدهی‌های ناشی از انتشار اوراق مشارکت مربوط به سنوات گذشته که واحد گزارشگر دریافت کننده وجوه یا اوراق ملزم به تسویه اصل و فرع اوراق در سررسید نمی‌باشد، بایستی پس از اخذ تاییدیه مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی، بدهی مربوط را حذف نماید و لذا حساب

اوراق مشارکت پرداختنی را در مقابل حساب ارزش خالص (تعدیلات سنواتی) تعدیل نماید. اضافه می‌نماید اوراق مذکور باید در مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی ثبت شود.

۶۶. ارایه و افشای بدهی‌ها، ذخایر و تعهدات احتمالی در صورت وضعیت مالی واحد گزارشگر باید دارای حداقل اقلام زیر باشد.

نمونه‌ای از بخش بدهی‌های صورت وضعیت مالی "الف" (موسسه دولتی)		
بخشی از صورت وضعیت مالی		
در تاریخ ۱۳×۸/۱۲/۲۹		
۱۳×۸/۱۲/۲۹	۱۳×۸/۱۲/۲۹	یادداشت
میلیون ریال	میلیون ریال	
		بدهی‌های جاری
.....	×× حساب‌ها و اسناد پرداختنی حاصل از عملیات مبادله‌ای
.....	×× حساب‌ها و اسناد پرداختنی حاصل از عملیات غیرمبادله‌ای
.....	×× پیش‌دریافت‌ها
.....	×× سایر بدهی‌های جاری
=====	=====	جمع
		بدهی‌های غیرجاری
.....	×× حساب‌ها و اسناد پرداختنی بلند مدت
.....	×× ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان
=====	=====	جمع

واحدهای گزارشگر برای هر طبقه از ذخایر موارد زیر را باید افشا کنند:

الف) برای هر طبقه از ذخایر، مبلغ دفتری ابتدا و پایان دوره، ذخایر ایجاد شده طی دوره شامل افزایش ذخایر موجود و مبالغ استفاده شده (مخارج تأمین شده از محل ذخیره) طی دوره.

ب) برای هر طبقه از ذخایر، شرح مختصری از ماهیت تعهد و زمان‌بندی مورد انتظار برای خروج منافع اقتصادی، موارد ابهام مربوط به زمان‌بندی خروج منافع اقتصادی و در صورت ضرورت، افشای کافی در مورد مفروضات اصلی مربوط به رویدادهای آتی، مبلغ مخارج قابل جبران و دارایی شناسایی شده بابت جبران این مخارج.

۶۷. در عمل بدهی‌های جاری براساس تاریخ سررسید گزارش می‌شوند. همان‌طور که در بخش‌های پیشین مطرح شد دوره‌های زمانی کوتاه برای تسویه بدهی‌ها که معمولاً کمتر از ۱ سال به طول می‌انجامد، موجب می‌شود که تفاوت قابل ملاحظه‌ای میان ارزش‌های فعلی و اسمی بدهی‌های جاری وجود نداشته باشد. از آنجا که امکان انعکاس اطلاعات اضافی در متن صورت‌های مالی وجود ندارد. اطلاعات تفصیلی و یا تکمیلی از طریق یادداشت‌های توضیحی افشا می‌شود که همراه صورت‌های مالی منتشر می‌شود.

۶۸. بدهی‌های بلندمدت در اکثر واحدهای گزارشگر در سه طبقه تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت، حساب‌ها و اسناد پرداختی بلندمدت و ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان در متن صورت وضعیت مالی ارایه و جزئیات آن‌ها در یادداشت‌های توضیحی افشا می‌شود. هزینه مالی آتی با مبلغ اسمی بدهی تهاتر و خالص آن در صورت وضعیت مالی منعکس می‌گردد. چنانچه سرفصل‌های مهم دیگری هم وجود داشته باشد باید به طور جداگانه در متن صورت وضعیت مالی ارایه شود. آن بخش از بدهی‌های بلندمدت که طی یک سال از تاریخ صورت وضعیت مالی تسویه می‌شود به بخش بدهی‌های جاری (تحت عنوان حصه جاری بدهی‌های بلندمدت) انتقال می‌یابد.

۶۹. با توجه به تکالیف مقرر در ماده (۱) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب سال ۱۳۹۴ و آیین‌نامه اجرایی آن موضوع تصویب‌نامه شماره ۶۱۲۴۰/ت/۵۲۲۳۰ هـ مورخ ۱۳۹۴/۵/۱۷ هیات محترم وزیران و همچنین بخشنامه‌های صادره وزارت امور اقتصادی و دارایی، ضروری است تا کلیه دستگاه‌های اجرایی مشمول گزارشگری بدهی‌ها و مطالبات، گزارشات خود را به موقع و با رعایت مفاد بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط، به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارسال نمایند.

۷۰. در راستای تقویت انضباط مالی و به منظور انجام برنامه‌ریزی و استفاده از ابزارهای قانونی تسویه بدهی‌های دولت و شرکت‌های دولتی که به موجب احکام قوانین بودجه سالانه کل کشور و قانون رفع موانع تولید و سایر قوانین و مقررات مربوط مورد اقدام وزارت امور اقتصادی و دارایی می‌باشد، ارسال به موقع گزارشات بدهی‌ها و مطالبات براساس ترتیبات مقرر در بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های وزارت امور اقتصادی و دارایی ضروری است.

۷۱. به استناد تکالیف مقرر در ماده (۱) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب سال ۱۳۹۴ و تبصره (۱) ماده (۴) آیین‌نامه اجرایی آن، به منظور تهیه گزارشات سالانه بدهی‌ها و مطالبات دولت و شرکت‌های دولتی و ارایه آن به همراه لایحه بودجه سال بعد کل کشور، گزارشات

سالانه بدهی‌ها و مطالبات دولت (شامل وزارتخانه‌ها و موسسات دولتی و طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای شرکت‌های دولتی و موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی) به طبقات اشخاص مصرح در ماده (۱) قانون مذکور شامل اشخاص حقوقی خصوصی و تعاونی، موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و بانک‌ها و موسسات اعتباری، باید با اعلام دستگاه اجرایی ذیربط توسط سازمان حسابرسی بر اساس قوانین، مقررات و همچنین بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط مورد حسابرسی ویژه قرار گیرد و تاییدیه آن براساس ترتیبات مقرر، برای وزارت امور اقتصادی و دارایی (مرکز مدیریت بدهی‌ها و دارایی‌های مالی عمومی) ارسال شود.

۷۲. این شیوه‌نامه ناظر بر روش‌های شناسایی و ثبت رویدادهای مرتبط با ارقام بدهی‌ها، ذخایر و بدهی‌های احتمالی بر اساس استانداردهای حسابداری و نظام حسابداری بخش عمومی (با رویکرد حسابداری تعهدی) می‌باشد که بر اساس تکالیف مقرر در تبصره ذیل بند (۱) ماده (۲۶) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) و ماده (۴) آیین‌نامه اجرایی تبصره فوق‌الذکر موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۵۱۹۹/ت/۵۲۵۳۴ هـ مورخ ۱۳۹۵/۲/۱۲ هیات محترم وزیران، تهیه و ابلاغ شده است و لذا برخی از ارقام تعهدات که خارج از حوزه شناسایی توسط استانداردهای حسابداری و نظام حسابداری بخش عمومی است را شامل نمی‌شود. به این منظور ضرورت دارد تا برای کنترل تعهدات ناشی از انعقاد قراردادها و سایر تعهدات آتی از نقطه شروع تا زمان تسویه (فراتر از حوزه شناخت توسط سیستم حسابداری)، نظام کنترل تعهدات در کلیه دستگاه‌های اجرایی بر اساس مقررات مربوط، ایجاد شود تا انضباط مالی لازم هم در سطح خرد (دستگاه‌های اجرایی) و هم در سطح کلان در راستای ایجاد تعهد و تسویه آن فراهم گردد.

پیوست شیوه نامه

"مثال‌های کاربردی برخی از بندها"

مثال (بند ۲۲):

برای شناسایی هزینه‌های تحقق یافته پرداخت نشده در پایان سال مالی بابت هزینه‌های استفاده از کالا و خدمات (نظیر آب و برق و گاز مصرف شده‌ای) که هنوز صورتحساب آن دریافت نشده است به مبلغ ۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ثبت زیر در دفاتر انجام می‌شود:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	هزینه استفاده از کالا و خدمات
۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	ذخیره هزینه‌های تحقق یافته		

همانطور که بیان شد تامین اعتبار برای هزینه‌های تحقق یافته پرداخت نشده، انجام نمی‌شود. در سال (های) بعد و هنگام پرداخت این هزینه‌ها به شرح زیر در دفاتر عمل می‌شود:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	ذخیره هزینه‌های تحقق یافته
۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک		

ثبت بودجه‌ای مربوط به تامین و مصرف اعتبارات در زمان پرداخت ضروری است.

مثال (بند ۲۵):

در صورتی که بخشی از اعتبار واحد گزارشگر از طریق استقراض تامین شود و تسهیلات مالی در تاریخ ۱۳۶/۱۱/۱ به مبلغ ۱۰۰ میلیون ریال برای مدت ۱ سال و با سود تضمین شده ۱۲٪ قابل پرداخت در سررسید به صورت نقدی به واحد گزارشگر پرداخت گردد، در زمان وصول بخشی از اعتبار از طریق استقراض، باید اقدام به ثبت زیر نماید:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک
۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت		

در پایان دوره مالی واحد گزارشگر باید سود تضمین شده تعلق گرفته به تسهیلات مالی طی دو ماه را تحت عنوان سود تضمین شده پرداختی به صورت زیر محاسبه و ثبت نماید:

$$(1000000000 \times 2/12 \times 12\% = 200000000)$$

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۲,۰۰۰,۰۰۰	هزینه اموال و دارایی	۱۳×۶/۱۲/۲۹
۲,۰۰۰,۰۰۰	سود تضمین شده پرداختی			

همانطور که بیان شد تامین اعتبار برای هزینه‌های تحقق یافته پرداخت نشده، انجام نمی‌شود. در تاریخ تسویه، واحد گزارشگر ۱۱۲ میلیون ریال (اصل و سود تضمین شده یک سال) به بانک پرداخت می‌کند. از این رو در تاریخ ۱۳×۷/۱۱/۱ ثبت مندرج در زیر انجام خواهد شد:

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰	تسهیلات مالی دریافتی	تاریخ ۱۳×۷/۱۱/۱ سود تضمین شده بابت ده ماه:
		۱۰,۰۰۰,۰۰۰	هزینه اموال و دارایی ($1000000000 \times 10/12 \times 12\%$)	
		۲,۰۰۰,۰۰۰	سود تضمین شده پرداختی	
۱۱۲,۰۰۰,۰۰۰	بانک.....			

در صورتی که هزینه کارمزد تسهیلات دریافتی از محل وام مذکور تامین و برداشت شود، هزینه‌های یاد شده بایستی در مقابل حساب تسهیلات مالی دریافتی شناسایی گردد؛ در غیر این صورت، هزینه‌های مذکور بایستی از محل اعتبار تخصیص یافته مربوط تامین و به عنوان هزینه‌های دوره شناسایی شود. البته چنانچه این هزینه‌ها قابل انتساب به دارایی مشخصی باشد، به بهای تمام شده آن دارایی اضافه می‌شود. به هنگام واریز منابع حاصل از تسهیلات مالی دریافتی به حساب خزانه و دریافت تاییدیه مربوط و وصول تسهیلات مربوط از خزانه و همچنین به هنگام بازپرداخت اقساط و هزینه‌های مالی تسهیلات دریافتی از محل اعتبار تخصیص یافته مربوط، حساب‌های بودجه‌ای لازم باید شناسایی شود.

مثال (بند ۲۶):

یک واحد گزارشگر به علت تاخیر در پرداخت حق بیمه کارکنان مشمول جریمه گردیده و حکم قانونی به مبلغ ۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰ صادر شده است. به هنگام صدور احکام تعهد آور از سوی مراجع ذیصلاح (در اینجا سازمان تامین اجتماعی):

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	سایر هزینه‌ها
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	ذخیره احکام صادره از مراجع ذیصلاح		

در صورتی که اعتبار قابل مصرف مربوط یا وجوه سایر منابع واحد گزارشگر تکافوی تعهدات فوق‌الذکر را بنماید و تعهدات شناسایی شده مورد قبول واقع شود؛ مبلغ برداشت پس از انجام تامین منابع مربوط به صورت زیر شناسایی می‌شود:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	ذخیره احکام صادره از مراجع ذیصلاح
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک پرداخت ...		
در صورتی که تامین از محل اعتبار قابل مصرف باشد، ثبت ذیل نیز انجام می‌شود:			
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه مصرف شده
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه تامین شده		

بدیهی است در ثبت فوق تامین اعتبار لازم باید قبل از پرداخت مذکور انجام شود. در صورتی که منابع لازم در مهلت قانونی تعیین شده برای پرداخت احکام صادره از مراجع ذیصلاح تامین نشود و برداشت وجه از سوی اشخاص انجام شود، کسری وجوه ایجاد شده بر اساس اعلامیه بانکی مربوط به شرح ذیل شناسایی می‌شود:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	ذخیره احکام صادره از مراجع ذیصلاح
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک ...		

		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	حساب انتظامی - کسری ابواب جمعی برداشتی
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	طرف حساب انتظامی - کسری ابواب جمعی برداشتی		

به هنگام ایجاد کسری ابواب جمعی برداشتی، مراتب برداشت به موجب احکام صادره از مراجع ذیصلاح برای اقدام‌های قانونی لازم توسط ذیحساب به واحد گزارشگر ذیربط، دادسرای دیوان محاسبات کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی اعلام و موضوع تا حصول نتیجه نهایی پیگیری می‌شود. در ضمن دستور پرداخت از حساب‌های غیر قابل برداشت خزانه صرفاً بایستی با تشخیص و دستور خزانه صورت پذیرد و لذا توقیف و برداشت از حساب درآمدی بدون کسب نظر مکتوب خزانه یا خزانه معین استان به استناد بند (۵) ماده (۲۶) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) ممنوع می‌باشد. بدیهی است در ثبت مذکور به دلیل نبود اعتبار مصوب تخصیص یافته، برای این گونه برداشت‌ها تامین اعتبار انجام نمی‌شود.

چنانچه برداشت وجه به موجب احکام صادره از مراجع ذیصلاح از حساب بانکی عامل ذیحساب انجام شود، به محض اطلاع از کسری ایجاد شده در تنخواه گردان پرداخت، ثبت‌های ذیل (طبق ثبت شماره ۵-۳۳ اصلاحیه نظام حسابداری بخش عمومی موضوع بخشنامه ۵۴/۱۴۴۰۰ مورخ ۱۳۹۵/۲/۱ معاونت نظارت مالی و خزانه‌داری کل کشور) در دفاتر واحد گزارشگر اعمال می‌گردد.

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	سایر هزینه‌ها
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	تنخواه گردان پرداخت بابت عملیات جاری		
تعدیل حساب‌های بودجه‌ای مربوط:			
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه تخصیص یافته
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه بابت پرداخت‌های غیرقطعی		
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	حساب انتظامی - کسری ابواب جمعی برداشتی
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	طرف حساب انتظامی - کسری ابواب جمعی برداشتی		

مثال (بند ۲۷):

با توجه به ابهام در وقوع رویدادهای آتی، رقم گزارش شده در متن صورت‌های مالی بر مبنای بهترین برآورد در تاریخ صورت وضعیت مالی از مبالغ لازم برای تسویه تعهد فعلی، اندازه‌گیری و گزارش می‌شود. این مبلغ اغلب ارزش مورد انتظار نامیده می‌شود. در صورتی که یک واحد گزارشگر در جریان پرونده دعوی حقوقی که علیه آن اقامه شده، با دو حالت احتمالی روبرو است. اول این که حکم به نفع آن صادر شود و از پرداخت جریمه معاف گردد، دوم این که حکم بر خلاف منافع آن باشد و برآورد شود که واحد گزارشگر معادل ۱۰۰ میلیون ریال یا ۲۰۰ میلیون ریال جریمه شود، در این مثال احتمال وقوع هر یک از این رویدادها به صورت زیر است:

به احتمال ۵۰٪ معاف از جریمه

به احتمال ۴۰٪ جریمه ۲۰۰ میلیون ریالی

به احتمال ۱۰٪ جریمه ۱۰۰ میلیون ریالی

بنابراین ارزش مورد انتظار (هزینه دوره) برابر است با:

$$(0 \times \%50) + (200 \times \%40) + (100 \times \%10) = 90 \text{ میلیون ریال}$$

در پایان دوره مالی واحد گزارشگر بابت این مبلغ ثبت زیر را در دفاتر انجام می‌دهد.

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
هزینه‌های اداری - دعوی حقوقی:			
		۹۰,۰۰۰,۰۰۰	سایر هزینه‌ها
۹۰,۰۰۰,۰۰۰	ذخیره هزینه‌های تحقق یافته		

همانطور که بیان شد تامین اعتبار برای ذخایر انجام نمی‌شود.

مثال (بند ۲۸):

با فرض اینکه هریک از کارکنان در ماه دارای ۲/۵ روز مرخصی استحقاقی باشد، مجموع روزهای مشمول مرخصی ۳۰ روز در سال می‌باشد که با احتساب حقوق ماهانه هر فرد محاسبه و در نظر گرفته می‌شود. به عنوان نمونه فرض کنید که دستمزد آقای الف در سال ۱۳×۷ ماهانه ۹۶۰ ریال باشد. اگر مانده ایام

مرخصی استفاده نشده تا آن تاریخ ۱۴۷ روز و ذخیره مرخصی وی ۲۸۷ ر ۸۶۱۷ ریال باشد، به طور مثال اگر حداکثر مرخصی قابل ذخیره در سال ۹ روز باشد، از این رو مانده ایام مرخصی در سال ۱۳×۷ معادل ۱۵۶ روز (۹+۱۴۷) خواهد بود. در این صورت ذخیره ایام مرخصی نامبرده در پایان سال ۱۳×۷ به شرح زیر محاسبه و ثبت می شود (لازم به ذکر است محاسبات و ثبت برای تمام کارکنان انجام می شود اما در این جا برای سادگی بیشتر در مورد یک نفر انجام شده است):

$$۲۰۱۳۰۹۶۰ \times \text{ماه } ۱۲ \times ۱۵۶ / ۳۶۰ = ۱۱۰۸۰۹۹۲$$

بنابراین، مانده حساب ذخیره نسبت به مانده ابتدای سال ۱۳×۷ به شرح زیر تعدیل می شود:

ذخیره مرخصی استفاده نشده	
۸۶۱۷۲۸۷	م اول ۱۳×۷
۲۴۶۳۷۰۵	
۱۱۰۸۰۹۹۲	م پایان ۱۳×۷

در این صورت در سال ۱۳×۷ بابت تعدیل مانده حساب ذخیره در پایان سال ۱۳×۷ ثبت زیر انجام می شود:

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
هزینه ایام مرخصی استفاده نشده:				
		۲۴۶۳۷۰۵	سایر هزینه ها	۱۳×۷/۱۲/۲۹
۲۴۶۳۷۰۵	ذخیره مرخصی استفاده نشده			

در زمان شناسایی ذخایر از جمله ذخیره هزینه های تحقق یافته، تامین اعتبار انجام نمی شود. چنانچه آقای الف در خرداد سال ۱۳×۷ کل مرخصی استفاده نشده خود را دریافت کرده باشد، ثبت های زیر در دفاتر واحد گزارشگر در آن تاریخ انجام می شود:

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۸۶۱۷۲۸۷	اعتبار هزینه تامین شده	۱۳×۷/۳/۳۱
۸۶۱۷۲۸۷	اعتبار هزینه تخصیص یافته			

		۸٫۶۱۷٫۲۸۷	ذخیره ایام مرخصی استفاده نشده
۸٫۶۱۷٫۲۸۷	بانک.....		
		۸٫۶۱۷٫۲۸۷	اعتبار هزینه مصرف شده
۸٫۶۱۷٫۲۸۷	اعتبار هزینه تامین شده		

در این حالت در پایان سال تنها بابت ۹ روز سال ۱۳×۷ حساب ذخیره مانده خواهد داشت که برابر است با:

$$۲٫۱۳۰٫۹۶۰ \times \text{ماه } ۱۲ \times ۹ / ۳۶۰ = ۶۳۹٫۲۸۸$$

از این رو ثبت زیر در دفاتر واحد گزارشگر انجام می شود:

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
هزینه ایام مرخصی استفاده نشده:				
		۶۳۹٫۲۸۸	سایر هزینه ها	۱۳×۷/۱۲/۲۹
۶۳۹٫۲۸۸	ذخیره مرخصی استفاده نشده کارکنان			

مثال (بند ۲۹):

مانده ذخیره مزایای پایان خدمت واحد گزارشگر الف در اول سال ۱۳۹۵ مبلغ ۸۴۵ میلیون ریال است. در سال ۱۳۹۵ تعداد ۲ نفر از پرسنل واحد گزارشگر بازخرید شده که مزایای پایان خدمت آن‌ها به مبلغ ۸۰ میلیون ریال محاسبه و پرداخت شده است. ذخیره مورد نیاز براساس آخرین حقوق و مزایا در اسفندماه ۱۳۹۵ مبلغ ۹۳۱ میلیون ریال می باشد. نحوه ثبت مزایای پایان خدمت پراخت شده به کارکنان بازخرید شده به شرح زیر است:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۸۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه تامین شده
۸۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه تخصیص یافته		
		۸۰٫۰۰۰٫۰۰۰	ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان
۸۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک پرداخت هزینه		
		۸۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه مصرف شده
۸۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار هزینه تامین شده		

پس از این ثبت مانده حساب ذخیره پایان خدمت ۸۰ میلیون ریال کاهش می‌یابد و به مبلغ ۷۶۵ میلیون ریال می‌رسد. برای تعدیل پایان سال حساب ذخیره تا مبلغ ۹۳۱ میلیون ریال باید مبلغ ۱۶۶ میلیون ریال به حساب ذخیره اضافه شود.

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
هزینه مزایای پایان خدمت کارکنان				
		۱۶۶,۰۰۰,۰۰۰	هزینه‌ها به تفکیک طبقه‌بندی اقتصادی دولت	۱۳۹۵/۱۲/۲۹
۱۶۶,۰۰۰,۰۰۰	ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان			

مثال (بند ۳۰):

اگر مبلغ قرارداد اجاره ماهانه ۱۰ میلیون ریال باشد، ذخیره این قرارداد زیانبار برابر ۱۲۰ میلیون ریال (۱۲ × ۱۰,۰۰۰,۰۰۰) است و به صورت زیر در دفاتر ثبت می‌شود. بدیهی است در هنگام پرداخت خسارت ثبت‌های تامین اعتبار و مصرف اعتبار ضروری است:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
هزینه فسخ قرارداد اجاره			
		۱۲۰,۰۰۰,۰۰۰	هزینه‌ها به تفکیک طبقه‌بندی اقتصادی دولت
۱۲۰,۰۰۰,۰۰۰	ذخیره هزینه‌های تحقق یافته		

مثال (بند ۳۵، ۳۶ و ۳۷):

واحد گزارشگر در انتهای شهریور ماه چک‌های بین راهی به مبلغ ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال را باطل و به همراه وجوه نامشخص به مبلغ ۱۲,۴۲۳,۰۰۰ ریال و اضافه دریافتی به مبلغ ۱۳,۴۵۷,۲۳۵ ریال به خزانه منتقل نموده است لازم است واحد گزارشگر از طریق ثبت‌های لازم و یادداشت‌های توضیحی به شرح زیر این رویدادها را ثبت و گزارش نماید. همچنین وصول تاییدیه چک‌های بین راهی و سایر انتقالات را باید ضمیمه اسناد خود نماید.

در زمان اطلاع از واریز وجوه نامشخص به حساب‌های واحد گزارشگر:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۲٫۴۲۳٫۰۰۰	بانک
۱۲٫۴۲۳٫۰۰۰	بدهی بابت وجوه نامشخص		

پس از انجام پیگیری‌های لازم و گذشت سه ماه از تاریخ دریافت، در صورتی که ماهیت این وجوه کماکان نامشخص باشد با ثبت ذیل به حساب مخصوص نزد خزانه واریز می‌شود:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۲٫۴۲۳٫۰۰۰	وجوه نامشخص انتقالی به خزانه
۱۲٫۴۲۳٫۰۰۰	بانک		

شناسایی بدهی به اشخاص بابت وجوه اضافه دریافتی براساس مدارک مربوط:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۳٫۴۵۷٫۲۳۵	طلب از خزانه بابت وجوه اضافه دریافتی
۱۳٫۴۵۷٫۲۳۵	بدهی به اشخاص بابت وجوه اضافه دریافتی		

به هنگام شناسایی چک‌های بین راهی، ابطال آن (حسب مورد از طریق مراجع قضایی یا ذیحسابی) و تایید بانک عامل ثبت زیر در دفاتر اعمال می‌شود.

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک
۱۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بدهی بابت چک‌های بین راهی		

به هنگام انتقال وجوه چک‌های بین راهی به خزانه:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۰٫۰۰۰٫۰۰۰	وجوه چک‌های بین راهی انتقالی به خزانه
۱۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک		

ضروری است در یادداشت‌های توضیحی واحد گزارشگر، میزان این بدهی‌ها در کل و گردش آن طی سال به شرح زیر منعکس گردد:

بدهی بابت وجوه نامشخص، چک‌های بین راهی و اضافه دریافتی		
یادداشت	۱۳×۱/۱۲/۲۹	۱۳××/۱۲/۲۹
	میلیون ریال	میلیون ریال
سایر حسابها و اسناد پرداختنی
بدهی بابت چک‌های بین راهی	۶۳۸۴۲۷۱۰	۱۰۳۸۵۴۷۵
بدهی به اشخاص بابت وجوه اضافه دریافتی	۱۳۴۵۷۲۳۵	۵۹۳۶۴۳
بدهی بابت وجوه نامشخص	۱۲۴۲۳۰۰۰	۱۱۰۰۰۰۰۰
جمع:

یادداشت ۲۰: جمع چک‌های بین راهی باطل شده طی سال جاری مبلغ ۵۳۴۵۷۲۳۵ ریال میباشد که تماما ابطال و به حسابهای خزانه واریز شده است. در این میان یک چک به مبلغ ۵۰۰۰۰۰۰ ریال باطل شده است که بابت خرید ملزومات به فروشگاهارایه شده است که به دلیل نامشخص از حسابها برداشت نشده است. از چک‌های بین راهی سال‌های گذشته هیچکدام در سال جاری مسترد نشده است.

یادداشت ۲۱: مجموع اضافه دریافتی‌ها طی سال جاری ۱۳۴۵۷۲۳۵ ریال بوده است که مستندات کافی جهت تعیین هویت اشخاص واریز کننده وجود نداشته و به حساب‌های خزانه انتقال یافته است.

یادداشت ۲۲: مجموع وجوه نامشخص دریافتی تا پایان سال ۱۲۴۲۳۰۰۰ ریال بوده است که تماما به خزانه منتقل شده است. ۱۱۰۰۰۰۰۰ ریال وجوه نامشخص سال گذشته مربوط به اشتباه بانک بوده است که طبق مستندات کافی از خزانه دریافت و به بانک مربوط عودت داده شد.

مثال (بند ۳۸):

به طور مثال به هنگام وصول پیش دریافت درآمد به مبلغ ۱۲۰۰۰۰۰۰ ریال به شرح زیر در دفاتر واحد ثبت می‌گردد:

بدهکار		بستانکار	
عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ
بانک پیش دریافت	۱۲۰۰۰۰۰۰		
		پیش دریافت درآمد	۱۲۰۰۰۰۰۰

به هنگام تحقق درآمد:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۱۲,۰۰۰,۰۰۰	پیش دریافت درآمد
۱۲,۰۰۰,۰۰۰	درآمد مالیات و عوارض		

مثال بند (۴۵ و ۴۶):

یک واحد گزارشگر برای ساخت یک نیروگاه، مبلغ ۲/۵ میلیون دلار با نرخ ۶ درصد وام ارزی دریافت کرده است. این تسهیلات در اول اسفند ماه ۱۳۹۵ دریافت شده و سررسید آن یک ساله است. سایر اطلاعات به شرح زیر است:

نرخ دلار		
فروش	خرید	
ریال	ریال	
۹,۲۷۹	۹,۲۵۴	۱۳۹۵/۱۲/۱
۹,۲۹۵	۹,۲۶۴	۱۳۹۵/۱۲/۲۹
۹,۴۹۵	۴,۴۵۱	۱۳۹۶/۱۲/۱

در تاریخ دریافت تسهیلات، از نرخ فروش ارز توسط بانک برای تسعیر بدهی ارزی استفاده می‌شود.

$$۲,۵۰۰,۰۰۰ \times ۹,۲۷۹ = ۲۳,۱۹۷,۵۰۰,۰۰۰$$

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۲۳,۱۹۷,۵۰۰,۰۰۰	بانک...	۱۳۹۵/۱۲/۱
۲۳,۱۹۷,۵۰۰,۰۰۰	تسهیلات مالی پرداختی ارزی بلند مدت			

در پایان دوره مالی هزینه مالی ابتدا باید براساس مبلغ ارزی محاسبه و سپس با توجه به نرخ دلار در پایان سال تسعیر شود.

هزینه تامین مالی بر حسب دلار $۲۵۰۰۰۰۰ \times ۱/۱۲ \times ۰.۰۶ = ۱۲۵۰۰$

هزینه تامین مالی بر حسب ریال $۱۲۵۰۰ \times ۹۲۹۵ = ۱۱۶۱۸۷۵۰۰$

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۱۱۶,۱۸۷,۵۰۰	دارایی در جریان تکمیل	۱۳۹۵/۱۲/۲۹
۱۱۶,۱۸۷,۵۰۰	سود تضمین شده پرداختی			

بدهی ارزی بابت تسهیلات ارزی در پایان سال نیز به دلیل تغییر نرخ دلار مجدداً تسعیر و زیان ناشی از افزایش نرخ دلار شناسایی می‌شود.

مبلغ بدهی به ریال	نرخ دلار	مبلغ بدهی به دلار	
۲۳,۱۹۷,۵۰۰,۰۰۰	۹,۲۷۹	۲,۵۰۰,۰۰۰	۱۳۹۵/۱۲/۱
(۲۳,۲۳۷,۵۰۰,۰۰۰)	۹,۲۹۵	۲,۵۰۰,۰۰۰	۱۳۹۵/۱۲/۲۹
<u>۴۰,۰۰۰,۰۰۰</u>			زیان تسعیر بدهی ارزی

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۴۰,۰۰۰,۰۰۰	سایر هزینه‌ها / زیان تسعیر ارز	۱۳۹۵/۱۲/۲۹
۴۰,۰۰۰,۰۰۰	تسهیلات مالی پرداختی ارزی بلند مدت			

هنگام تسویه تسهیلات ارزی هزینه مالی بابت ۱۱ ماه باقی مانده از سال ۱۳۹۶، شناسایی می‌شود.

هزینه تامین مالی بر حسب دلار $۲۵۰۰۰۰۰ \times ۱۱/۱۲ \times ۰.۰۶ = ۱۳۷۵۰۰$

هزینه تامین مالی بر حسب ریال $۱۳۷۵۰۰ \times ۹۴۹۵ = ۱۳۰۵۵۶۲۵۰۰$

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۱۳۰,۵۵۶,۲۵۰	دارایی در جریان تکمیل	۱۳۹۶/۱۲/۱
۱۳۰,۵۵۶,۲۵۰	سود تضمین شده پرداختی			

علاوه بر این، از آنجا که بدهی مربوط به هزینه مالی سال ۱۳۹۵ تا تاریخ ۱۳۹۶/۱۲/۱ هنوز تسویه نشده است، این بدهی مجدداً تسعیر و زیان ناشی از تسعیر آن جزء هزینه‌های مالی شناسایی می‌شود.

$$\text{ریال } ۲۵۰۰۰۰۰ = (۹۲۹۵ - ۹۴۹۵) \times ۱۲۵۰۰$$

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۲۵۰۰۰۰۰	سایر هزینه‌ها / زیان تسعیر ارز	۱۳۹۶/۱۲/۱
۲۵۰۰۰۰۰	سود تضمین شده پرداختی			

تا زمان تسویه به دلیل تغییر نرخ ارز مبلغ ریالی اصل تسهیلات مجدداً افزایش می‌یابد. افزایش بدهی در نتیجه افزایش نرخ دلار به حساب زیان ناشی از تسعیر بدهی ارزی منظور می‌شود.

$$\text{زیان تسعیر } ۵۰۰۰۰۰۰۰ = (۹۲۹۵ - ۹۴۹۵) \times ۲۵۰۰۰۰۰$$

در پایان سال ۱۳۹۵ تسهیلات ارزی با نرخ ۹۲۹۵ ریال تسعیر شد و در زمان سررسید نرخ دلار به ۹۴۹۵ ریال افزایش یافته است.

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۵۰۰۰۰۰۰۰	سایر هزینه‌ها / زیان تسعیر ارز	۱۳۹۵/۱۲/۲۹
۵۰۰۰۰۰۰۰	تسهیلات مالی پرداختی ارزی بلندمدت			

نحوه ثبت تسویه اصل و فرع تسهیلات ارزی، به شرح زیر است:

بستانکار		بدهکار		تاریخ
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۱۴۲۴۲۵۰۰۰۰	سود تضمین شده پرداختی	۱۳۹۶/۱۲/۱
		۲۳۷۳۷۵۰۰۰۰۰	تسهیلات مالی پرداختی ارزی بلندمدت	
۲۵۰۱۶۱۷۵۰۰۰۰	بانک ...			

در زمان تسویه در صورتی که به جای افزایش ارزش دلار، کاهش ارزش رخ دهد ما به تفاوت ارزش بدهی تا میزان ۴۲۵۰۰۰۰۰ ریال، مجموع زیان شناسایی شده، به عنوان درآمد (بازیافت هزینه) شناسایی و مابقی به حساب تفاوت تسعیر ارز منظور می‌گردد.

مثال (بند ۵۱):

واحد گزارشگر طبق مجوز قانونی برای خرید تجهیزات در اول مهرماه ۱۳۹۵ تسهیلاتی را به مبلغ ۸۵۰ میلیون ریال با سررسید ۵ ساله به صورت نقد دریافت کرده است. حداقل نرخ سود مورد انتظار بانک ۲۴ درصد در سال است. نحوه ثبت این تسهیلات و هزینه تامین مالی آن در زمان وصول تا زمان تسویه، به شرح زیر است:

بستانکار		بدهکار		
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۸۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک.....	۱۳۹۵/۷/۱
۸۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت			
		۱۰۲٫۰۰۰٫۰۰۰	هزینه اموال و دارایی / سود و کارمزد وام‌های داخلی	۱۳۹۵/۱۲/۲۹
۱۰۲٫۰۰۰٫۰۰۰	سود تضمین شده پرداختنی			هزینه تامین مالی شش ماهه سال اول

هزینه تامین مالی یک سال $۸۵۰/۰۰۰/۰۰۰ \times ۰.۲۴ = ۲۰۴/۰۰۰/۰۰۰$

هزینه تامین مالی ۶ ماهه دوم سال ۱۳۹۵ $۲۰۴/۰۰۰/۰۰۰ \times \frac{۶}{۱۲} = ۱۰۲/۰۰۰/۰۰۰$

بستانکار		بدهکار		
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۲۰۴٫۰۰۰٫۰۰۰	هزینه اموال و دارایی / سود و کارمزد وام‌های داخلی	۱۳۹۶/۱۲/۲۹ الی ۱۳۹۹
۲۰۴٫۰۰۰٫۰۰۰	سود تضمین شده پرداختنی			هزینه تامین مالی سال‌های دوم تا چهارم

بستانکار		بدهکار		
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۱۰۲٫۰۰۰٫۰۰۰	هزینه اموال و دارایی / سود و کارمزد وام‌های داخلی	۱۴۰۰/۷/۱ شش ماهه اول سال پنجم
۱۰۲٫۰۰۰٫۰۰۰	سود تضمین شده			

	پرداختی			
		۸۵۰,۰۰۰,۰۰۰	تسهیلات مالی دریافتی بلند مدت	۱۴۰۰/۷/۱
		۱,۰۲۰,۰۰۰,۰۰۰	سود تضمین شده پرداختی	موعد سررسید اصل و فرع (پرداخت اصل تسهیلات و سود تضمین شده ۵ ساله)
۱,۸۷۰,۰۰۰,۰۰۰	بانک...			

در پاره‌ای موارد بدهی‌های جاری برای مدت طولانی‌تری تجدید می‌شوند. منظور از تجدید بدهی این است که یک بدهی بلند مدت، جایگزین یک بدهی جاری شود، در بعضی موارد هزینه تامین مالی را می‌توان به حساب بهای تمام شده دارایی واجد شرایط منظور کرد. چنانچه واحد گزارشگر در سررسید مقرر، تسهیلات مالی دریافتی را تسویه نکند باید خسارت تأخیر پرداخت کند. این خسارت به عنوان هزینه شناسایی می‌شود. بدیهی است اعمال ثبت‌های بودجه‌ای و انتظامی نیز الزامی است.

مثال (بند ۵۷):

واحد گزارشگر دولتی الف در اول سال ۱۳۹۴ ماشین آلاتی را که ارزش روز آن ۱۳۴٫۱۶۱٫۵۰۰ ریال است با پرداخت ۲۰ میلیون ریال نقد و مابقی به صورت نسیه در سه قسط ۵۰ میلیون ریالی خریداری نمود. بدهی واحد گزارشگر از این بابت طی سه قسط مساوی و در آخر هر سال پرداخت می‌شود. برای هر قسط یک سفته به فروشنده تسلیم شده است. مبلغ ۲۰ میلیون ریال از این بابت نقداً پرداخت شده است. بنابراین مابقی بدهی براساس قیمت نقدی ۱۱۴٫۱۶۱٫۵۰۰ ریال است. اما واحد گزارشگر باید سه قسط ۵۰ میلیون ریالی یعنی ۱۵۰ میلیون ریال پرداخت کند. تفاوت بین مبلغ کل اقساط و بدهی واحد گزارشگر براساس قیمت نقدی، هزینه مالی است.

هزینه مالی آتی $۱۱۴٫۱۶۱٫۵۰۰ - ۳۵٫۸۳۸٫۵۰۰ = ۷۸٫۳۲۳$ = ۱۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰

هزینه مالی آتی طی سه سال با استفاده از نرخ سود مؤثر به حساب سود و زیان هر دوره منظور می‌شود. نرخ سود مؤثر نرخ است که اگر اقساط آتی براساس آن تنزیل شود، مبلغ تنزیل شده با مبلغ بدهی براساس قیمت نقدی برابر می‌شود.

$$۷۸٫۳۲۳ = ۱۱۴٫۱۶۱٫۵۰۰ \times \text{عامل تنزیل} \times ۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰$$

$$\text{عامل تنزیل} = \frac{۱۱۴٫۱۶۱٫۵۰۰}{۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰} = ۲٫۲۸۳۲۳$$

در جدول ارزش فعلی اقساط مساوی در ردیف دوره سه ساله، رقم ۲/۲۸۳۲۳ عامل تنزیل مربوط به نرخ ۱۵٪ است. بنابراین نرخ ۱۵٪ را می توان به عنوان نرخ سود مؤثر استفاده کرد.

مبلغ قسط پرداخت شده	هزینه مالی	مبلغ دفتری بدهی	
—	—	۱۱۴ر۱۶۱ر۵۰۰	اول سال ۱۳۹۴
۵۰ر۰۰۰ر۰۰۰	۱۷ر۱۲۴ر۲۲۵	۸۱ر۲۸۵ر۷۲۵	پایان سال ۱۳۹۴
۵۰ر۰۰۰ر۰۰۰	۱۲ر۱۹۲ر۸۵۹	۴۳ر۴۷۸ر۵۸۴	پایان سال ۱۳۹۵
۵۰ر۰۰۰ر۰۰۰	۶ر۵۲۱ر۴۱۶	—	پایان سال ۱۳۹۶
۱۵۰ر۰۰۰ر۰۰۰	۳۵ر۸۳۸ر۵۰۰		

$۱۷ر۱۲۴ر۲۲۵ = ۱۱۴ر۱۶۱ر۵۰۰ \times ۱۵\%$ = هزینه مالی سال ۱۳۹۴
 $۱۲ر۱۹۲ر۸۵۹ = ۸۱ر۲۸۵ر۷۲۵ \times ۱۵\%$ = هزینه مالی سال ۱۳۹۵
 $۶ر۵۲۱ر۴۱۶ = ۴۳ر۴۷۸ر۵۸۴ \times ۱۵\%$ = هزینه مالی سال ۱۳۹۶

هزینه مالی سال ۱۳۹۶ در جدول گرد شده است.

نحوه ثبت رویدادهای بالا به شرح زیر است:

به هنگام ابلاغ بودجه یا تبادل موافقتنامه در هر سال:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۵۰ر۰۰۰ر۰۰۰	اعتبار سرمایه‌ای
۵۰ر۰۰۰ر۰۰۰	بودجه اعتبار سرمایه‌ای		

لازم به ذکر است؛ حساب بودجه‌ای اعتبار سرمایه‌ای تخصیص یافته نیز می‌بایست به میزان اعلامیه تخصیص اعتبار طرح مورد نظر، شناسایی شود. همچنین رویدادهای مالی مربوط به مصرف وجوه مذکور طبق حسابداری عملیات سرمایه‌ای شناسایی می‌شوند.

بستانکار		بدهکار		
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۱۳۴ر۱۶۱ر۵۰۰	ماشین آلات و تجهیزات	۱۳۹۴/۱/۱ ثبت خرید
		۳۵ر۸۳۸ر۵۰۰	هزینه مالی آتی	ماشین آلات
۲۰ر۰۰۰ر۰۰۰	بانک...			

۱۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	حساب‌ها و اسناد پرداختی			
		۱۷٫۱۲۴٫۲۲۵	سایر هزینه‌ها	۱۳۹۴/۱۲/۲۹
۱۷٫۱۲۴٫۲۲۵	هزینه مالی آتی			هزینه مالی سال اول بر اساس طبقه بندی اقتصادی
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	حساب‌ها و اسناد پرداختی	پرداخت قسط اول
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک ...			
		۱۲٫۱۹۲٫۸۵۹	سایر هزینه‌ها	هزینه مالی سال دوم
۱۲٫۱۹۲٫۸۵۹	هزینه مالی آتی			۱۳۹۵/۱۲/۲۹
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	حساب‌ها و اسناد پرداختی	پرداخت قسط دوم
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک ...			
		۶٫۵۲۱٫۴۱۶	سایر هزینه‌ها	هزینه مالی سال سوم
۶٫۵۲۱٫۴۱۶	هزینه مالی آتی			۱۳۹۶/۱۲/۲۹
		۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	حساب‌ها و اسناد پرداختی	پرداخت قسط سوم
۵۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک ...			

در صورت وضعیت مالی، هزینه مالی آتی با اسناد پرداختی تهاتر می‌شود و خالص آن در سرفصل بدهی‌ها ارایه می‌گردد. برای مثال در پایان سال ۱۳۹۴ مبلغ بدهی برابر با ۸۱٫۲۸۵٫۷۲۵ ریال است، که حاصل مبلغ اسمی بدهی پس از کسر هزینه مالی آتی است.

۱۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	مبلغ اسمی بدهی
(۱۸٫۷۱۴٫۲۷۵)	هزینه مالی آتی مستهلک نشده
<u>۸۱٫۲۸۵٫۷۲۵</u>	مبلغ دفتری بدهی

روش ارزش فعلی که در مثال بالا تشریح شده است برای تمام بدهی‌های بلند مدت کاربرد دارد.

مثال (بند ۶۳):

وزارتخانه ب برای طرح تملک خاصی پس از انجام اقدامات لازم مبلغ ۸۰۰ میلیارد ریال اوراق مشارکت سه ساله با نرخ ۱۷ درصد و معاف از مالیات منتشر کرد. اصل و سود این اوراق تضمین شده است و مجموع مخارج صدور این اوراق ۵۰۰ میلیون ریال است.

هنگامی که اوراق مشارکت با هدف تامین منابع مالی طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای انتفاعی خاص منتشر و وجوه حاصل از آن در اختیار واحد گزارشگر قرار داده شود، ثبت‌های زیر در دفاتر انجام می‌شود:

به هنگام ابلاغ بودجه یا تبادل موافقتنامه:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اعتبار سرمایه‌ای
۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بودجه اعتبار سرمایه‌ای		

به میزان فروش اوراق مشارکت انتشار یافته:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک....
۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	اوراق مشارکت پرداختی		

چنانچه بخشی از مبلغ فروش اوراق مشارکت به عنوان ودیعه نزد بانک عامل نگهداری شود، حساب ودایع نیز بدهکار می‌شود. در صورتی که هزینه‌های انتشار اوراق مشارکت (مخارجی مانند تهیه طرح توجیهی، امیدنامه، هزینه تبلیغ و هزینه چاپ اوراق) طبق قوانین و مقررات مربوط از محل وجوه حاصل از فروش اوراق مذکور تامین و برداشت شود، هزینه‌های یاد شده بایستی در مقابل حساب اوراق مشارکت پرداختی شناسایی گردد، در غیر این صورت، هزینه‌های مذکور بایستی از محل اعتبار تخصیص یافته مربوط تامین و به عنوان هزینه‌های دوره شناسایی شود. البته چنانچه این هزینه‌ها قابل انتساب به دارایی مشخصی باشد، به بهای تمام شده آن دارایی اضافه می‌شود.

به هنگام واریز منابع حاصل از فروش اوراق مشارکت به حساب خزانه و دریافت تاییدیه مربوط:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	وجوه ارسالی بابت منابع عمومی
۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک ...		

به هنگام وصول وجوه حاصل از فروش اوراق مشارکت از خزانه:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک ...
۸۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	دریافتی بابت عملیات سرمایه‌ای		

لازم به ذکر است حساب بودجه‌ای اعتبار سرمایه‌ای تخصیص یافته نیز می‌بایست به میزان اعلامیه تخصیص اعتبار طرح مورد نظر، شناسایی شود. همچنین رویدادهای مالی مربوط به مصرف وجوه مذکور طبق حسابداری عملیات سرمایه‌ای شناسایی می‌شود. در مثال بالا می‌توان مخارج صدور را در صورت احراز معیارهای مندرج در استاندارد حسابداری بخش عمومی مخارج استقراض، به حساب دارایی در جریان ساخت منظور کرد. این معیارها شامل موارد زیر است:

الف. برای دارایی مربوط، مخارجی در حال انجام باشد،

ب. مخارج تأمین مالی در حال وقوع باشد، و

ج. فعالیت‌های لازم برای آماده‌سازی دارایی مربوط، جهت استفاده مورد نظر یا فروش در جریان باشد.

بنابراین، وزارتخانه فوق، هنگام پرداخت هزینه صدور اوراق مشارکت ثبت زیر را نیز انجام می‌دهد:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۵۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	دارایی در جریان تکمیل
۵۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	بانک ...		

۱۳۸۶/۷/۱

نرخ سود اوراق مشارکت به طور علی‌الحساب اعلام می‌شود. در طول عمر اوراق مشارکت، سود اوراق براساس نرخ سود علی‌الحساب و مدت زمان، به روش خط مستقیم محاسبه و ثبت می‌شود. اگر در مثال فوق سود اوراق مشارکت هر سه ماه یک بار پرداخت شود، با فرض واجد شرایط بودن دارایی، نحوه ثبت سود علی‌الحساب به شرح زیر خواهد بود:

سود علی‌الحساب اوراق مشارکت:

$$۸۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ \times ۱۷\% \times \frac{۳}{۱۲} = ۳۴/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰$$

بستانکار		بدهکار		
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین	
		۳۴ر۰۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰	دارایی در جریان تکمیل	۱۳۸۶/۹/۳۰
۳۴ر۰۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰	بانک...			
		۳۴ر۰۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰	دارایی در جریان تکمیل	۱۳۸۶/۱۲/۲۹
۳۴ر۰۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰	بانک...			

اگر سود علی الحساب به عنوان هزینه تأمین مالی شرایط لازم را برای منظور شدن در بهای تمام شده دارایی در جریان ساخت نداشته باشد، به عنوان هزینه دوره ثبت می شود. سود علی الحساب از محل اعتبار تخصیص یافته مورد نظر تأمین و پرداخت می شود.

نحوه ثبت سود علی الحساب در طول عمر اوراق مشارکت همانند ثبت های بالا است. در سررسید سود قطعی محاسبه می شود اگر بیشتر از سود علی الحساب باشد تفاوت آن به دارندگان اوراق مشارکت پرداخت می شود.

در سررسید اوراق مشارکت پرداخت و تسویه می شود. ثبت این رویداد به صورت زیر است:

بستانکار		بدهکار	
مبلغ	عنوان حساب معین	مبلغ	عنوان حساب معین
		۸۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰	اوراق مشارکت پرداختنی
۸۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰ر۰۰۰	بانک...		

چنانچه بخشی از مبلغ فروش اوراق مشارکت به عنوان ودیعه نزد بانک عامل نگهداری شود، حساب ودایع نیز بستانکار می شود. بدیهی است به هنگام بازپرداخت اقساط و هزینه های مالی تسهیلات دریافتی از محل اعتبار تخصیص یافته مربوط، حساب های بودجه ای لازم نیز شناسایی می شوند.

گاهی اوقات در قبال تعهدات تایید شده، اوراق مشارکت به اشخاص واگذار شود. در این صورت رویدادهای مالی مربوط بر اساس نظام حسابداری بخش عمومی ثبت می شود.

مثال (جزء الف بند ۶۶):

یادداشت زیر افشای نمونه‌هایی از ذخایر مختلف در یک واحد گزارشگر است:

(ارقام به میلیون ریال)					
شرح	مبلغ ابتدای دوره	ذخیره ایجادشده	ذخیره استفاده شده	برگشت ذخیره استفاده شده	مانده پایان دوره
ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان	۱٫۰۰۰	۹۰۰	(۸۰۰)	(۱۰۰)	۱٫۰۰۰
ذخیره ...	۲٫۰۰۰	۱٫۰۰۰	(۹۰۰)	-	۲٫۱۰۰
ذخیره ...	۱٫۰۰۰	۵۰۰	(۱۰۰)	(۲۰۰)	۱٫۲۰۰
ذخیره ...	۵٫۰۰۰	۵۰۰	(۲٫۰۰۰)	-	۳٫۵۰۰
جمع	۹٫۰۰۰	۲٫۹۰۰	(۳٫۸۰۰)	(۳۰۰)	۷٫۸۰۰

مثال (جزء ب بند ۶۶):

به عنوان مثال، واحدهای گزارشگر به منظور اخذ وام تسهیلات مالی، دارایی‌های خود را وثیقه می‌گذارند. این موضوع می‌تواند نشانگر این مطلب باشد که در صورت قصور و یا ناتوانی واحد، فرد اعتبار دهنده (مثلاً بانک) می‌تواند نسبت به مصادره اموال اقدام نماید. این چنین اطلاعاتی را می‌توان در یادداشت‌های توضیحی افشا نمود. در زیر نمونه‌ای از نحوه افشای اسناد تضمینی یک شرکت نشان داده شده است:

بدهی‌های احتمالی در تاریخ صورت وضعیت مالی به شرح زیر است:

شرح	۱۳×۴/۱۲/۲۹	۱۳×۳/۱۲/۲۹
	میلیون ریال	میلیون ریال
اسناد تضمینی صادره به نفع بانکها	۱٫۴۶۷٫۰۶۰	۱٫۳۵۸٫۸۷۴
اسناد تضمینی و ضمانت‌نامه‌های بانکی صادره به نفع کارفرمایان و دیگران	۲٫۰۲۹٫۷۰۲	۷٫۲۷۸٫۸۵۹
جمع	۳٫۴۹۶٫۷۶۲	۸٫۶۳۷٫۷۳۳